

288

சிவமயம்.

ஆறகமூர்

காமநாதர்க் கோவை.

செப்பஞ்செய்தவர் :

வித்வான் திரு. அடிகளாசிரியன்

வெளியிடுனார் :

மு. காமநாத முப்பனார்

ஆறகமூர்க்
காமநாதர்க் கோவை.

[மூலம்]

OFFICE OF THE REGISTRAR OF DEEDS

8 APR 1947

இதைத்தேடி ஆராய்ந்து, குறிப்பிட்டு விவரிக்க
எழுதி செப்பஞ்செய்தனர்:

வித்துவான்

திரு. அடிகளர் சிரியன்,

உதவித் தலைவர்,

ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள்,

தமிழ்க் கல்லூரி,

மயிலம்.

அச்சேற்றி வெளியிட்டவர்:

உயர்திரு. மு. காமநாத மூப்பனார் அவர்கள்
தருமகருத்தா, ஆறகமூர்.

இறையார், ஸ்ரீ டீராஜா அச்சுக்கடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1947

முதற்பதிப்பு—ஜூன், 1947.

0-11
A
1147

Printed at The NATARAJA PRESS, Turaiyur, P.I.C.Ty.46

இறைவன் துணை.

முன்னுரை.

பல யாண்டுகளுக்கு முன்னர் யான் சின்னசேலத்தில் தங்கி விருந்தேன். அப்பொழுது சிலநூடைய வீட்டிலேயிருந்த பழைய ஓலைச்சுவடிகளை ஆராய்ந்து பார்த்தேன். அவற்றுள் அச்சேனாத பல ஓலைச்சுவடிகள் எனக்குக் கிடைத்தன. அவற்றுள் ஒன்றே இக் காமநாதர் கோவையாகும். இக் கோவை எடுகள் சின்ன சேலத்திலுள்ள 'கம்பேள தேவர் மடம்' வீரமாயேசுவர சூயத் பட்டத்து அம்பாவு சுவாமிகள் மடாஸயத்திலிருந்து கிடைத்தது. அங்கேயுஞ் சுவடியைப் படித்துப்பார்த்ததில் அது ஆறகமுறைப் பற்றிய தென்றும், அவ்வூரிலுள்ள காமநாத சுவாமி என்னும் சிவபெருமான் பேரில் பாடப்பெற்றதென்றும் அறிந்தேன். இச் சுவடியைப்பற்றி அப்பொழுது "காமநாதர் கோவில் தருமகருத்தா வாழிருந்தவர்களிடம் தெரிவித்தேன்; ஆனால் அவர்கள் இச்சுவடியை அச்சிட்டு வெளியிடுதலுத்கில் முயற்சியுடையவராய்க் காணப்பெறவில்லை. யானும் வள்ளலிருந்துவிட்டேன்.

"இளைஞர் உள்ளங்களிற்சி உடையவர்; அவர்கள் தொடங்கும் எந்த செயலும் யாரை முடிவுறும்" என்று அறிஞர் கூறுவர். அதற்கு இலக்காக விழப்புகோவிலுக்கு இன்னாரும் அறிஞருமான மு. காமநாத சூயநாதர் அவர்கள் தருமகருத்தாவாய் வந்தார். இவர் செங்குத்த குறிப்பினர்; சென்றுமையே வடிவானவர்; ஆடம்பரமற்ற எளிய தோற்றத்தினர். இவர்கள் குடும்பம் ஆறகமூரில் பழமையும் தலைமையும் வாய்ந்த குடும்பமாகும். இவர்கள் குடும்பம் ஆறகமூருக்கு மூப்பான (தலைமையான) குடும்பமாகலின் இவர்கள் குடும்பத்திற்கு "மூப்பனார் குடும்பம்" என்று பெயர். இக்குடும்பத்தில் வந்தவர்களை அவ்வூர் மணிபக்காராக

வும், கோவில் தருமகருத்தவராகவும், நெருங்கியவர்களாகவும் வந்து தொன்மதொட்ட வழக்கமாகும். அவ்வழக்கப்படியே உயர் திரு. அன்றாமலை மூப்பனாவர்கள் கிராமத்தலைவராகவும் (முன்பு) உயர் திரு. மு. காமநாத மூப்பனாவர்கள் தருமகருத்தவராகவும் இருந்துவருகின்றார்கள். அவர்களில் நம் காமநாத மூப்பனாவர்கள் இச்சுவடியைப்பற்றிக் கேள்வியுற்று இதை அச்சிடவேண்டும் என்று என்னைப் பலமுறை துண்டினர். அவர்கள் முயற்சிவினாலே இச்சுவடி அச்சேறி வெளிவருகின்றது. இக்கோவை எடுதல் முதலில் சற்றிலும் சிதைத்துள்ளன. இடையிலே பல எடுகள் காணப்படவில்லை, முதலிலே பதினைழு பாடல்களும், சுற்றிலே ஒரு பாடலும், இடையில் இருபத்துத் தொண்ணூற்றேழிலிருந்து ஐந்து பாடல்களும் ஆக இருபத்திரண்டு பாட்டுக்கள் என்னால் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டன. கிடைக்காத பாட்டுக்களைப்பாடி முடிவு செய்யலாம் என்று யான் எண்ணியும் பல வேலைகளால் முடியாமல் யால் மற்றொருகால் பாடி முடிக்கலாம் என்று எண்ணி நியதி விட்டேன். காமநாத திருவருளிக்குமேல் இங்ஙனம் முடிவடி யத்துடன் உரையோடு அடுத்த பதிப்பிற்கு வரும் என்ற எண்ணுகின்றேன்.

இங்ஙனம்,

வித்துவான்,

திரு. அடிகளாசிரியன்,

உதவித்தலைவன்,

மீமத் விவரான கவாயிகள்
தமிழ்க்கல்லூரி,
மயிலம் 1-7-47

நூல் வரலாறு முதலியன.

“ஆறகமூர்த் காமநாதர் கோவை” ஆறகமூரில் உள்ள சிவ பெருமானாகிய காமநாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக்கொண்டு இக்கோவைப் பிரபந்தம் பாடப்பட்டிருப்பதால் “ஆறகமூர்த் காமநாதர் கோவை” என்று இங்ஙனம் பெயர் பெற்றுள்ளது.

ஆறகமூர்

சேவஞ்சில்லா, ஆறமூர்த் தாதுகாவின் கீழ்க்கோடியில் ஆறகமூர் உள்ளது. அங்குள்ளது சேருவராயன் மலைநின்று ஓடிவரும் ‘வசிட்டகதி’ என்னும் வெள்ளாற்றின் தென்கரையில் நீர்நில வனங்களால் சிறப்பெய்தி விளங்குகின்றது. அங்குரைப் பல தனிப்பாடல்களும், காமநாதர்க் கோவைப் பாடல்களும் ‘ஆறை’ என்றே குறிப்பிடுகின்றன. கல்வெட்டுகள் ஆறகமூர், ஆறகமூர், என்று குறிப்பிடுகின்றன. ஆனால், கொங்கு மண்டல் சதக உரையாசிரியரோ, ஒன்றன் பின் ஒன்றாக ஆறு அகழிகளால் குழப்பெற்றிருப்பதால் (ஆறு + அகழி + ஊர்) ஆறகமூர் என்று வழங்கப்பெற்ற தென்பர். அவ்வுரையாசிரியர் கூறுவதற்குச் சான்றாக இன்னும் அவ்வுரின் புறத்தே கோட்டைச்சுவர் மேடுகளும், அகழிப்பள்ளங்களும் காணப்பெறுகின்றன.

ஆறகமூரில் வாணர்கள் ஆட்சி

இவ்வாறகமூர் மகதை மண்டலத்திற்குத் தலைநகராய் விளங்கிற்று. மாவலி வாணர்களில் ஒரு பிரிவினர் இவ்வுரைத் தலைநகராகக்கொண்டு சோழவாசன் முதலானவர்களுக்குச் சேனாதி

291-ஆம் செய்யுட்களும்; திருமால் பூசிக்கதாக 119-ஆம் செய்
யுட்களும்; இலக்குமி பூசிக்கதாக 219-ஆம் செய்யுட்களும் சிந்த
ரும் முனிவரும் பூசிக்கதாக 255, 309-ஆம் செய்யுட்களும்; சூர
யன் பூசிக்கதாக 25, 177, 226, 264, 405-ஆம் செய்யுட்களும்
நூறுகின்றன. யாண்டுக்கு ஓர்வனில் கதிரவன் வெய்யில் காம
நாதர்மேல் படுவதாக ஆறாயிரம் மங்கள் கூறுகின்றார்கள்.

இக் காலாசிரியர் முருகவிடத்தில் அன்புடையவர் என்பது
235, 236, 240, 247, 305, 312, 330, 347-ஆம் செய்யுட்களால்
விளங்கும்.

ஓம் கணபதி துணை.

ஆறகமூர் காமநாதர் கோவை.

1. களவியல்.

கைக்கிளை.

காட்சி

புயலும் மயிலும் புனையெழிற் காந்தட் புதுமலரும்
கயலும் பிறையுல் கலந்த வடிவொன்று கண்டனமால்
செயலும் முதலுந் செறிந்தன்ன மேனிச் சிவனருளால்
வயலும் புனலும் வழங்காறை நாட்டி வரையகந்தே. 1

காமன் பரவக் கதிரல்கு மாறாத் கடவுள்வெற்றில்
சோமன் குமுதச் கடர்மலர்ச் சூடச் செரிமுகிற்றேற்க்
தாமம் பொலியத் தனிநின்ற மின்னற் றகிரிக்கொடிதான்
சோமன் செறிசெக் தமிழ்ப்பொருள் காட்டிச் சிறக்கும்வதே. 2

ஐயம்

வான்பா தலத்து வளர்தோ கையோவன்றி வண்புகழ்ச்சை
தேன்பா விரிபுக் தமிழ்ப்பொழி லன்பிற் றிவழ்தோகையோ
பான்முன் னயர்திணைப் பெண்ணென நின்ற பசுந்தோகைதான்
ஆந்தோன் னயர்கொடிச் 'சேர்காம' காத ரணிக்கரவிலே. 3

இக்கோவையின் முற்பகுதி சினத்தன்வையால், 'புயலும்' என்று
தொடங்கும் பாட்டிலிருந்த 'தாயும் வயலும்' என்றதொடங்கும் பாட்டு
வரைபுள்ள இருபத்தைந்த் பாட்டுகளும் திரு — அடிகளாசிரியரால்
பாடிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புரை:- 1. இவையன் சத்திபுஞ்சுவரமாயிருத்தவின், 'செயலும்
முதலும் செறிந்தன்ன மேனிச்சிவன்' என்று கூறப்பட்டது. 2. செத்தமிழ்ப்
பொருள்-இனிமையும் அகப்பொருளுமாம். 3. தமிழ்ப்பொழில்-தமிழ்மொழி.

தேனார் குமுதமும் நீலமும் போலத் திகழ்விழியாங்க
காஞர் குமுதுமைப் பங்கின ராணைக் கனவரைமேல்
வானு ருலகுது வஞ்சுகொ ளன்றி வளமலைவாழ்
மாணர் விழியணல் காங்கொடி கொல்லிம் மடக்கொடியே. 4

துணிவு

காற்றி லெத்து மலர்ந்தன கட்பு நிதமுனைத்த
மேற்பு வளியான் மிகவும் நிரம்பின மென்கொடியான்
காற்றி வணியுஞ் சிலனாற நாட்டுந் காவகத்தே
மாற்றி தவத்த மகனிருந் மிக்கலோர் மாதரந்தே. 5

அளியேய் குமுது மணியேய் கதினு மழகுபெற
கலியேய் புனியுங் கொடிபெறு தோளும் கனிசுழன்று
விளியேய் விழியும் விசம்பிடம் நீக்கி வியனுவி
லொளியேய் மகதை மடக்கையென் தேவிக் குணக்கின்றலே. 6

குறிப்பறிதல்

உண்ணின்ற பெண்ண முரைக்குந் திருக்கண் ணுழைவிழிபோல்
கண்ணின்ற தேனு கமக்கே யளியி னலகத்தலால்
பெண்ணின்ற பாகர் திருக்காம காதல் பிறக்கலின்வாய்-
மண்ணின்ற மின்னற் கொடிபோற் பொலியு மடக்கையர்க்கே. 7

1. இயற்கைப் புணர்ச்சி.

இரத்து பின் விற்றற்கு எண்ணல்

நீற்றால் வளஞ்சிறக் கும்மேனி யண்ணல் நிமிர்புகழ்போ
வாற்றால் வளஞ்சிறக் கும்மாணை நாட்டி னணிவரைவாய்ப்
பேற்றா லரிய பெருந்தனம் வேண்டியிப் பெண்டிருவை
பேற்றா லீளிவா லாகா னையினு மிரப்புகொடுசே. 8

5 காற்பு-கோட்டி, கொடிப்பு, கீர்ப்பு, கிளப்பு. 6 விளியேய் விழி-அழைத்த
லமைத்த இமைப்பையுடையவிழி. மகதை-மகவதகாடு, ஆறகழர்-மகதை
நாட்டிலுள்ளது. 7 கண் உழை விழிபோன்றதும் அளியில் கலந்தத்த
என்றதின் கருத்து. முன்னே கம்மைக்கண்டு அமைத்தாலும் கம்பிடம்
அருள் செய்வன, அளி-அருள், வண்டு. 8 பெருத்தனம்-பெரும் முலை,
பெரும் பொருள், திருவிடம் பொருள் பெறுதலும் வண்டு.

இரத்து பின் விளை நிற்றல்

சேருஞ் சிறப்புஞ் செலிகாம காதர் சிலம்பிடத்தே
ஏகு மிசையு மிசைத்தகல் லாபுன் னிரிணைப்படையால்
போரும் புரிதியப் போரே தவிரப் புகழ்த்துநினை
கேரும் படிசைக் தேபின்னர் கின்றனன் கேயமுத்தே. 9

முன்னிலை யாக்கல்.

வாரியு மாரியு மொப்பென்று கூற வளஞ்சிறத்த
பேரியு மாறு மிலக்குத்தென் னாற யியல்வரைமேற்
சாரியை நீங்கித் தனிசிற்ரு மெய்யிற் தனித்துநின்றாய்
யாராகொல் கோக்கினை யோவிய னிற்றியெ மரவிழையே. 10

மெய்தொட்டுப் பயிறல்.

கள்ளால் மயங்கிக் கணங்கொண்டு காமரு காதலம்பண்
யின்னா வின்னாது விளியாடி கூழை விழைவண்டர்கான்
லென்னாது பாய விளையுமெம் மாணை விவன்வரைபிற்
கொள்ளா குமுது களியாட் டிவிசைக் குணக்கலரே. 11

பொய் பாராட்டல்.

தாயினும் கல்ல பெருமான்ற னாறாத் தடவரைமேற்
தேயினு மன்றித் திகழொளி வாய்க்கக் திணல்வளர்க்கே
வாயினு முங்கள் னளதுதல் வாண்முக வானின்மையாற்
காயினுந் திங்கள் கதிரோ டணையுந் கதிர்பெறலே. 12

இடம்பெற்றுத் தழாஅல்.

கலைக்கறி யாத யியல்கின ராணைக் கடவுள்வெற்றில்
வலைக்கறி யாத விருகயல் வாய்த்தவெம் மங்கைகல்லாய்
தலைப்பெயல் மேவப் பொதுளிய சோலைத் தருமிழற்
முலைப்புது காமக் கணல்வருத் தாம லணைகுவிமே. 13

9. இணைப்படை - இரண்டிணைப்போன்ற கண்கள். 10 உலிருடன் கூடு
வதற்கு மெய்அகரச்சாரியை நீக்கித் தனித்துநிற்குமன்றே அதிபொல்
தலையி தலைவனுடன் கூடுதற்கு நீக்கித் தனித்துநிற்கின்றான் என்றபடி.
11 கூழை - கூழும், கூத்தலும். வண்டர் - இழிக்தோரும், வண்டுகளும்
12 திங்கள், தலைவியின் உதலையும் முகத்தையும் ஒத்ததற்கான ஒளியைப்
பெருமை யால் ஒரிமைப் பெறவேண்டிச் சூரியனுடன் அணையுதலென்க

வழிபாடு மறுத்தல்.

சோமனை நீறுடன் பெற்றவ ராறைந் கடர்க்கிரியாய்ப்
பூமனை யாகிடப் பெற்றே இலங்கும் பொலங்கொடியே
காமலென் னத்திலுன் பொன்னோர் கடத்தைக் கரந்தத்திலாய்
காமலென் னப்பெருக் கைத்தாண்ட லெவ்வன் கவில்கவ்வையே. 14

இடையூறு தீனத்தல்.

இருவிழி கூடி யொருபொருள் காட்டு மியல்பன்றியே
விருவிழி முடி யொருபொருள் காட்டின யென்னியப்பாம்
கருவிழி போல வுயிர்க்குணர் வாகுந் கடவுன்னெறி
வருவிழி கவ்வி யெனலாகு மாறையெ மாயிழையே. 15

நீடு நினைத்திரங்கல்.

அடியார் கெவரிய கடவுள ராறை யகன்வரைவாய்ப்
பிடியார் கடையும் பெருமணப் பூவும் திறங்கமுல்லில்
கொடியார் படர்க்கை மரஞ்செ யறத்தைக் கொடுவினையான்
முடியா மையிலம் முடையடை யாது முகிளின்றமே. 16

மறுத்தேநிர் கோடல்.

காவும் வயனுஞ் செரியாறை காட்டுக் கடவுன்னெறித்
றாவும் புணல்வரக் கொக்கரை சாய்த்த தனிப்புதர்போ
லேவுஞ் சிலையன்பர் கடதலம் காமலென் னம்வரலால்
மேவுஞ் சிதைமண காணனுஞ் சாய்த்து மெனெய்த்தே. 17

வறிது தகை தோற்றல்.

கருதார் புரமெரித் தோர்காம காதர் கன்வரைமேல்
வருதா பாரின்றி யேமெளி வேனுண் மகிழ்த்திடவே
பொருதார் கயல்விழி மின்னா னழகு புணர்வதன்
வொருதா மலையி னகைவாண் மதிய முதித்ததுவே. 18

14 சோமனை நீறுடன் பெற்றவர்-சத்தினைக் கணையுடன் அளியப்பெற்றவர். ஆடையை நீறுடன் பெற்றவர். ஆடையை நீறுடன் பெற்றவர் என்பத மட்டுமே பொருள். 15. இருபொருள் - இரண்டு தனங்கள். 16 முல்லைக்கொடியார்-முல்லைக்கொடிபோன்ற நிலை. முல்லைக்கொடியார்-முல்லைக்கொடியார் என்றும், தனத்தை அடையாமல் என்றும் பொருள்படும். 17 காணல்-காணமும காணற்புல்லும். 18 தாபரம்-தஞ்சம், அணை.

குறுவற குறிப்புணர்த்தல்.

ஆர்பாவு வேணியர் காமேச ராறை யணிவரைமேல்
... .. க்காதனென்
பேர்பாவு மெய்த்தவ மார்க்கண்டன் யானற் பெருங்கருணை
சேர் லாமம் மாறின் சிறுககையே. 19

முயங்குத குறித்தல்.

கதைக்கை திக்க னணிகாம காதர் கன்வரைமேல்
நிறைநீர் கியது மதவேன் மலர்க்கனை நின்றபொருள்
அறைநீர் தக் தொடர்க்கிடுகன்
குறைநீர் கியதுகெஞ் சோலின் காமன்சிறு கூடுதுமே. 20

புணர்ச்சியின் மதித்தல்.

தண்ணூர் மலர்த்தடஞ் குழாறை வாரழக் தலைவானற்
கண்ணூர் அறவின் காமேசர் வெற்றிற் கருதுகெஞ்சே
பெண்ணு சமுதாயக் கலந்தனைக் தேயின்பம் பெற்றமைவால்
யின்னொ சமுதாய் தாலாம் வரத்திலிம் மேதினிக்கே. 21

புகழ்தல்.

அடியார் காதலினர் காமேச ராறைந் துறைக்குவளைத்
தடியார் புதுமல சேயமென் மேலொரு தானினின்று
முடியார் தவங்க ளுடைய காலம் முயன்றிடினுங்
கொடியா சிடைச்சி விழிக்கனை மாமெனக் கூறரிதே. 22

2 வன்புறை.

அறிந்துறி தானிய துணிந்து தேவினத்தல்.

"பொய்யார் மனத்துறை யார்காம காதர் பொருப்பிடத்தே
மெய்யார் கலன்களுக கையா ரணியும் விரும்புளிரே
கெய்யார் குழலணி அம்முன்பு போனன் விடைப்படுத்தேன்
மையார் விழியணங் கேயுச்ச னுணத்தை மாற்றுகவே. 23

பெருதயப் புணர்த்தல்.

மறியார் காதலினர் காமேச ராறை மணிவரைமே
னெறியார் குழலி முகம்போல வேலிக்கு நீலமுடன்
குறியார் குமிழும் குமுதமுங் கூடிய கோகணகம்
பொறியா சிசைவண்டு காணுள தோஷங்கள் பூத்தடத்தே. 24

22 தடி-தண்டு, அம்பு, நீர்.

தேய்வத் தீரம்பேச்சல்.

ஒன்பான் மணிநிற் தெரிந்தெடுத் தேபொன்னி னோர் துணத்தி
லின்பாகச் சேர்த்தணி செய்வோ ரெனலில் கிருவரைபு
முன்பாக நின்று கிதிசுட் டியதுமுன் செய்தவந்தா
லன்பா தவன்பணி காமேசர் வெற்றிவி லாணங்கே. 25

மரியே னென்றல்

நீரும்நீ நீங்கினும் பங்கய மீறன்னை நீங்கினான்
சீரும்நீ சொல்லிப் பொருணில் கிணமுங்கி சேர்முடியோர்
காருந்ந கண்டத்தர் காமேச ராணைக் கனவரைபோ
லேகுந்ந கொண்கமின் னெயிரி யேனான யானென்றமே. 26

மரிந்து வருகென்றல்.

மைமேயு கண்டத்தர் "காமேச" ராணை லாராவிடத்துன்
மெய்மேயுகப்பாந் தாடல் வினைத்திடுகி
பைமே வரவல்துன் மாணை யடித்தவப் பத்துனது
காமேல் வருவது போவ்வரு வேன்னைக் காலத்திலே. 27

இடமணித் தென்றல்.

தேனமர் கொன்றையர் காமேச ராணைச் செழும்பொய்க்கலின்
மீனமர் கண்மட மாதேயுன் னூரினில் வேட்கைசெய்யும்
கானவர் வாகியி னுறையி கேட்டுக் கனமுழக்கென்
றானலென் னூரின் மயில்கணின் னுடு மகன்முன்றிலே. 28

3. தெளிவு.

தலைவன் சொல்லித் தலைவி தெளிதல்.

கலையாரு மன்பர்க் கெளியர் பெண்பங்கிற் கலந்துறிப்போர்
மலையார் கிலையினர் காமேசர் காட்டினம் மன்னுமுயி
ருலையா துரைத்த மொழிதவ னுதல் கொருந்நமு
கிலையாம லிக்கு வருகுல ராணமி னேயத்தசே. 29

4. மரிவுழி மகிழ்ச்சி.

சேர்ந்துங் கிறத்திற் செவுகன் னுளத்தொடு சொல்லல்.

கூத்தல் குலைய மலர்விழ வன்னைக் குழையசைய
வேத்திய பூண்முலை சந்திர குலங்க விடையொறிய

25 பொன்னின் ஓர் குணம் - பொன்னுல் செய்யப்பட்ட ஒப்பந்த தூல்.

பாத்த ளணிபவர் காமேசர் வெற்றிற் பரவுகெஞ்சே
போத்த மயிலென வேசொல்லு மாணம் பொருக்தாரீசே. 30

பாகனெடு சொல்லல்

மாண பணித்தவர் காமேச ராணை மணிவரைமேற்
காண யடைந்து மணிக்கும்ப மேற மெத்த
தேனை யகற்றிக் தனர்குடை கூடிச் சிறப்புடனே
ரியான யெனச்சொல்லல் ளினக்கொடியே. 31

5. மரிவுழிக் கலங்கல்.

ஆயவேள்ளம் வறிபடக்கண்டது மாயமோ வென்றல்

தேனார் மலர்த்தொங்க லாயக் குழாத்தொழச் சேர்த்துசின்ற
மாணுளில் சேவந்து கம்மைமயன் பாக மருளியது
கூனார் மதியணிக் காமேசர் மாயங்கொ லொருலயிற்
காணு ரணங்கின் மதிமயக் கோகெஞ்சம் காண்பரிதே. 32

வாயில் பெற்றுய்தல்

பூமகன் கேள்வன் புழங்காம காத் பொருப்பினெஞ்சே
மீயவ் காதிரு மாதர் குழாத்தினி விரிந்ததுந்
தேமலர் வார்முழ ளான்றிழித் தெனை நிரூர்முடித்
தாமரை தன்னை மிகநோக் கியது 33

பண்பு பாராட்டல்

வண்டாரு மென்மொழி நீராருங் கூர்விழி மாருதமார்
தண்டாரு மல்குந் பாம்பென லாருந் தனங்குநவைக்
கண்டார் மொழிபங்கர் காமேச ராணைவன் காலிலென்பு
கொண்டாய வெள்ளம் புகழ்ந்திட வாழிக் கொடியிடைக்கே. 34

பயத்தோர்ப் பறிச்சல்

கற்பகத் தாருவும் பங்கே ருடமுஞ்சக் கார்த்தியும்
பொற்பகச் சோலையில் வாகியில் வாழப் பொலிந்திருப்பார்
நற்புக ழாறையர் காமேசர் நாட்டிலென னுயிலென்ன
யிற்பகர் வானுத லானைத்தக் தாரிந்த மேகினிக்கே. 35

34. மென்மொழி நீராரும்-வண்டாருங் கூர்விழி, அல்குல் பாம்பெனலா
ரும், தனங்கள் தண்டாருங் என்று கூட்டுக. தண்டு-மலை.

கண்படை பெருது கங்குஜேதம்

மருளாழி கஞ்சுண்ட காமேசு செங்கும் வளைத்தெழுந்த
விருளாய் விடமுண்ண வந்தது போற்றியி யென்பிழைக்க
வருளாய் வலக்கண் திறக்கில் சேவிர கானலந்தாற்
நெருளா திரங்குடுக்கு சேவினி யானென்ன செயவதுவே. 36

6. இடம் தலைப்பாடு.

தந்ததெய்வத் தருமெனச் சேறல்.

ஆன்னுள் களனோ டரிச்சுத்தி சற்கு மவனிபுகழ்
மன்னு மிராமற்கு மைவற்கும் பூமி மகிழ்ந்தளித்த
பொன்னுன தெய்வநல் காமேசர் கவிற் பொருத்துமந்த
மின்னுளையின்னத் தருகெஞ்சு மேசொல் கிருப்பமுற்றே. 37

குத்துநக் கான்டல்

செஞ்சடை சூழமுடிந் காமேசு சாறைச் சிலம்பினுள்ளே
நஞ்சடை வேலினை வேலினை பூகக்
பஞ்சடை கோக்கி னருமபினை யெத்திப் பரிவுடனே
மஞ்சடை காவிடத் தேகின்ற தாலொரு மாமயிலே. 38

ருயங்கல்

பணகல் சரவணிக் காமேசர் தானப்பிற் பற்றினிப்போ
துணர்வுந் தனிநெஞ்சு மால்தரு காயமு மொன்றுறவே
யினருந்து கூந்தலிற் பெண்ணு ரமுதினை யின்புடையான்
புணருந் தொறுப்பா மானந்த வரிதி பொங்கியதே. 39

புகுந்தல்

மறிகொண்ட கண்ணிபங் காரகாம நாதர் வரையிடந்தே
பொறிகொண்ட கொங்கைக் கிணையாகுந் கும்பம் புனைந்திலமென்
குறிகொண்டு காலிற் திளையுண்டு நெஞ்சல் குறுகுறுத்து
வெறிகொண்டு காட்டி லொளித்திட வோடிய வேழங்கடனே. 40

36. அருளார் வலக்கண் - சூரியன்.

38 வேலினை-கண்கள், வேலினை-தோள்கள். கோனென்கும்பினை-கண்கள்

40 பொறி-தேமல்

ஆயத்துய்த்தல்

ஆகாச கேசக்கர் காமேசர் வெற்றிலென் னுருளிர்போற்
பாகர் மொழிகொன்பொற் பாலையன் னீர்.....ய பார்த்தினிய
காகா சனக்கனின் பின்னே தொடர கலம்புனை கார்
மேகா டவியுடை மின்னார் குழாத்திடை மேயுகவே. 41

7. பாங்கற் கூட்டம்.

தலைவன் பாங்கனைச் சார்தல்

பனைவார்பொற் கொங்கைப் பெரியம்மை காயக் பரவுமரிக்
கணையார் விலையினர் காமேசர் தானைக் கருதியன்பி -
லணையார்கள் போல் வருந்துகெஞ் சேகம தாருசின்
றுணையா மொருவ னருளை துயரைத் தூர்த்துமே. 42

பாங்கன் தலைவனை யுற்றது விடுதல்

..... துட்பொருள் காமேசர் தூயபத் துக்கத்தை
மொதலா வொங்கல் சூழ்வது போன்மய லொங்கியிகத்
நிதாசர் சூழ வுடல்வாடி யுள்ளத் திகைத்துறை
வேதா லகன்றதிக் கோதா யுயரு மிறையவனே. 43

தலைவனுற்ற துரைத்தல்

சங்கக் குழைபணி காமேசு சாறைத் தடஞ்சிலம்பிற்
துங்கப் பரிவு மிறைகண் பனைநிலை யாவல்கூழ்
வங்கக் கடலு மயில்லைலும் போல்விழி மரணினிடைச்
சிங்கத் தகப்பட்ட தாலென தானிச் செழுங்கலிறே. 44

பாங்கன் கழறல்

புபலர் சடைமுடிந் காமேசு சாறைப் பொருப்பினல்ல
வியலான தால்பல கற்றுணர் மேன்மை விறையவனின்
வியனார் மலர்க்குமுன் மாணு வரின்கொள் விழிச்சுதுமைத்
கயலார் கலக்குண்ட தெவ்வா றுனது கலைக்கடலே. 45

41 ஆகாச கோத்தர் - ஆகாயமே முடியாக உடையவர். மேகாடவியுடை
மின்னார் - மேகம் போன்ற கூந்தலையுடைய மின்னற்கொடி போன்ற
தோழியர்.

கிறவோன் கழற்றெதிர் மறுத்தல்

கல்லாண் ளில்லினர் காமேசு ராணைக் கனவனையாழ்
கல்லார் மதிமுதல் கண்டே யுருதி களித்தவெனை
சொல்லார் விடத்தில் வருத்தச்செய் தாயென்கொல் தூயகண்பா
வல்லார் மதிமுகல் கண்டா னுருதுக்கல் னான்மனமே. 46

பாங்கள் கிறவோன் பறித்தல்

குளமார் யிறியினர் காமேசு ராணைக் குளிர்ப்பரைமே
ஹனமார் வலிபெற் றுயருமன் னுவொரு வஞ்சிவந்துன்
வனமார் பெருமை யறிவார் தருவை வளைத்ததென்ற
வினமான் புலிதனைக் கொன்றிடுங் காலினி யின்னிலத்தே. 47

கிறவோன் வேட்கை தங்கத் கருமை சாற்றல்

பெண்பாதி யானவர் காமேசு ராணைப் பெரியவரைக்
கண்பா வணங்கி னணங்காம் விலையி லகப்பட்டவென்
பண்பாவி யன்னப் படுத்துப் பண்டும் பரிசிலர்போ
ணன்பா வெனைவருந் தேலென்ற வாறிது கன்றுகன்றே. 48

பாங்கள் நன்மனத் தழுங்கல்

ஓராழி நஞ்சு முன்கெங்கு மஞ்ச வுலாவிமுன்னஞ்
சிரார்தென் னுறையிற் காமேசர் வெள்ளைச் செழுங்கனத்தைக்
காராச் செய்கதென் றுலந்த மானிரு கண்களெனு
மீராழி நஞ்சினி யேதுசெய் யாதெம் மிறையனையே. 49

பாங்கள் தலைவனோடருங்கல்

மலைபெற்ற பெண்பங்கத் காமேசர் வெற்பின் மலிழ்சிவதற்
கலைகற்ற ஞாவி கலங்கித் தெளிந்திடக் கட்டுரைப்பார்
நிலைபெற்ற பூமியில் யாவர்மன் னுவந்த கேரிழைதன்
வலைபெற்ற கண்ணின் வருத்தப் படாமல் வயங்குவரே. 50

(இதன் பின் பல ஏடுகளில்லை.)

அலற்றன் பாங்கள் எவ்விடத்து எவ்வியற்றென்றல் என்ற துறை
யிலிருந்து இறைவனைப்பாங்கி குறிவால்லிலக்கலிருக ஈற்றென்பது
துறைக்கு பாட்டுக்கள் இருத்திருக்கவேண்டும், அவை சிடைத்தில,
46 கல்லாண் மனமே-மனம் சந்திரகாந்தக்கல் என்பது, 47 குளம்-கெற்றி
வஞ்சி-கொடி, 48 அணங்கெனது கண்பாலிய அணங்காம் வலை என்று
கூட்டுக, கணவலைக்கண்ணம்-அணங்கின் கண்ணுமாம்,
50 ஞானி-வள்ளியின் தந்தையாகிய சிவஞானி.

இறைவியைப் பாங்கி குறிவரல் வினக்கல்

கழற்குஞ் சாணத்தர் காமேசு ராணைக் கண்டுகளிக்
கொடிக்கினை தேரிடை யாபுள்ளம் வெற்றுமை கொண்டதாந்
துடிக்கு கணையுல் கொடும்பார் னையுமுந் தோன்றவண்ண
யடிக்கடி பிங்கு வருவது பார்க்கி லடைவல்லகே. 160

இறைமகளாடி நோக்கியழிதல்

கரமான் மருவின் காமேசு ராணைக் கனவனையமேல்
வரமா லினையர் புணர்ச்சு லையுமல் சார்மலையுந்
திரமார் தினைப்புன முஞ்சா ரலுமென்பின் செல்வனவாந்
சாமாகச் செய்தினை னேனைய கோவச் சதுமுகனே. 161

பாங்கியாடித் விடுத்துக்கொண்டதல்

அணங்காவ லன்புகழ் காமேசர் வெற்பினில் பாங்கினையின்
புணங்காவ னீக்கி யிறிரிக்கொண் டேகும் புதுமைபெல்லாக்
நனங்காணுந் சோலைக் குயில்கள் னங்காணுகரும்
பினங்கா னுரையு மெமைத்தேடி வாநி மிறைவருக்கே. 162

பின்னுள் தெடுத்தகை குறிவயின் விடுதின் றிரங்கல்

தேவான் பூமியர் காமேசர் வெற்பிற் சிலைமதலேன்
போரான் மெலிவதும் பாராமன் மாலை புனைந்துவன்
காரர் குழலென் னுயிர்கிலை யாஞ்செயல் காண்பதற்கோ
தீரா மயநத் தெனைத்தனி யேலைத்துச் சென்றதுவே. 163

தலைவன் வறுங்கு நாடி மறுகல்

கிசைமுதல் போற்றிய காமேசு ராணைச் செழுஞ்சிலம்பின்
னகைமுதத் திவ்வனைக் கண்டத்தக் கோக னகமென்கொலோ
முனையகிழ்ந் தர்வ மனையா சிவது முதிர்ந்துகிளை
தகைபெறு மென்ற புனங்காத் திருந்தவத் தையலுக்கே. 164

தலைவன் தலைவி வாருழி நோக்கி மதிமயங்கல்

கமணன் பாய்த்தொழும் காமேசு ராணைக் கனவனையான்
சோமணன் னும்பொறைச் சிறார் மருவிய னுயமலர்த்
தேமண வுக்குழல் வல்லியை போண்டல்தென் னைக்கவியை
லாமன் னெட்டிப் பறித்துணை வெண்ணிய வானொத்ததே. 165

—இவ்விடத்தில் "பகற்குறியிடை வீட்டுக்குக்காட்டிய செய்புளே
முத்தம்" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. 161 சரமாக-கடைபுடைமனவாக-

12. இரவுக் குறி

இறையோ விடுக்குறி வேண்டல்

அரவுத்த வேணியர் காமேசு ராறை யவனிவரைமேற்
பரவுந்-நிருகனை மேனிய மாநிப்பின் பற்றியின்கண்
வரவுந் தணைப்பி னான்ம..... யான்முனை மாட்டாயிர்
இரவுக் கிருக்கு மிடத்தரு விருங்க ளில்விடத்தே, 166

பாங்கி தெரியின தருமை கூற்றம்

செவ்வானின் வண்ணத்தர் காமேசு ராறைச் செழுஞ்சிலம்பில்
பைலா புரகமுங் கண்ம ரவத்தொடு பாய்புலியுங்
கைலாய வரையு மிசைதேடி வேதிரி காவிடத்தி
லெவ்வாறு வந்ததிக் கங்குலி னீரெய் மிறையவனே, 161

தலைவன் தெரியின தெனிலை கூற்றம்

பரிக்குஞ் சடைமுடிச் காமேசர் வெற்பிற் பரிமளமல்
குரிக்கு மலர்க்குழ ளிரித்தக் காவின் குறிப்பறிந்து
விரிக்கும்பத் தம்பியைத் தேடி வரும் மடங்கல்முன்னே
தரிக்கும் படிநிற்கு மோனை மாக்க டடைபுரிந்தே, 168

பாங்கி யவனுட்டணியியல் விஞ்ஞதல்

விண்ணுந்து கேசத்தர் காமேசு ராறை வியன்நிலயி
னுண்ணுஞ் செயலு முடுக்குக் கிறணும்பொன் னெருங்கணியும்
பண்ணுந்து பாடலு மாடலுஞ் சூடலும் பைஞ்சுடசே
கண்ணுஞ்செய் வேண்ணு லேபுக லேறங்க னுட்டவர்க்கே, 169

தலைவ னவனுட்டணியியல் விஞ்ஞதல்

தேத்தனைச் சொலை புடைஞ்மு மாதையிற் செவ்வர்மிச
லாக்தனி மாணனி காமேசர் வெற்பில் வளமருவி
யேத்துமென் னுட்டணி கெட்டத னுற்பய னேதுமலர்க்
கூந்தன்மின் னேயுங்க னுட்டணி யாவையுங் கூறுகவே, 170

167 கண்ம.சவம்-சில்கம், கைவாய்வரை - யானை.

168 பரிமளம் ஆங்குரிக்கும்-கறமணத் தோன்றல்.

தலைவனுக்குப் பாங்கி தன்னுட்டணியியல் சாற்றல்

பாருயர் சொல்லிபங் கார்காம நாதர்வெத் பாரிவைவா
லாருயர் செஞ்சண்ண மாடிநற் குண்ட மணிபுடனே
நாருயர் நாக மல்கும் புனைத்தெங்க னுட்டிதுள்ள
தோகையர் கூடி விளையாடு வாரிளந் சொலையிலே, 171

பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன் குறிப்பறிவுத்தல்

பையுந்து பாய்ப்பனி காமேசர் வெற்பிற் பரத்துகின்று
மையுந்து கூத்த லெனவே கூத்து வளர்க்குஞ்லாய்
மெய்பு மனமும் வருத்தின் மெய்யை விரும்பிவந்தார்
செய்யுங் கருமென் னெடுபுக லாய்பொற் செழுங்கொடியே, 172

தோதிறவி தெஞ்சொடு விளத்தல்

பதமார் சிலம்பினர் காமேசர் வெற்புறை பாலையாரத்
புதமான பேதைய ராதலி னுலென் பொருந்துகெஞ்சே
மதமா வரிதிரி நீன்மழைக் காரிருன் வாய்வருத்தி
ராதமார் தலைவயக் தாசென வாய்மை யெல்லாதன்தே, 173

தலைவி தொத்து பாங்கியொ டுரைத்தல்

கற்படர் முள்ளுச் செந்நீட வாய்மிக் கர்னகத்தின்
முற்பட மாரி பொழியிருண் வேலையின் மோகன்கொண்டு
சிற்பா மாம்பொருள் காமேசு ராறைச் செழிந்துவளர்
வெற்பவந் தாசென னுமென்கொ லோசெய்ய வேண்டுவதே, 174

தலைமகனோர்த்தமை பாங்கி தலைவற்குணர்த்தல்

மல்லாரு மெண்புயத் தார்காம நாதர் வரைபிரசித்
சொல்லா வுபாயங்கள் சொல்லியும் போத்தித் தொழுதும்வளர்
மல்லா மனமுரு கும்படி யான்செய்த காரியமி
தெல்லாநுள் பாலன்பி னென்றே யறியெம் மிறையவனே, 175

தலைவனைக் குறியிடத்து நிறுத்தித் தாய்துயிரிந்தல்
குஞ்சரத் தன்னிலென் றோர்க்கம் காநர் குளிர்நிலம்பில்
விஞ்சர வங்குகில் லாகநிக் கங்குலின் மின்னரினயாய்
சஞ்சர வேதிலையக் கண்டது வேயினர தானிலைவையா
பஞ்சர மேலுங் கிளியுறல் காடுதன் படுக்கைகொண்டே. 176

பாங்கி தலைமகட்டுத் தலைவன் வரவறிவுறுத்தல்
காலைநி னன்பணி காமேசர் வெற்பிற் கணத்தகங்குன்
வேலையின் வேலையிப் போலுநக் காவலர் வேட்டைகொண்டு
மாலையில் லான குழன்மட வாய்கம் மணியடுத்த
சோலையில் வந்தனர் தந்தனர் காணினத் தாய்மலரே. 177

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத்துக் கொண்டு சேரல்
பைக்காக மீன்ற மணியினக் காய்க்கங்குற் பாடிவந்த
மன்னாக மன்னகம் மன்னரைக் காண மலைவளைத்து
கன்னகம் பூட்டிய காமேச ராறை களிளமலர்ப்
பொன்னுரி யன்னமின் னேயன்மீ குேட்டிப்போதுதுமே. 178

பாங்கி தலைமகளைக் குறியிடத் துய்த்து நீங்கல்
ஞாலமுண் டோன்புகற் காமேசர் வெற்பிலின் னன்னிருள்வாய்
கோலமுந் தும்பொற் கொடியேயிச் சேலையிற் கூடுகளி
துலமுண் கண்ணுக்குந் கூத்துந் குப்பக யாயதிந்த
நிலமுஞ் சைகல முங்களை வேள்களை நீர்குடைத்தே. 179

தலைவன் தலைவியைக் குறியிடத் தெளிப்படுதல்
கத்திரை யாறையிற் காமேசர் வெற்பிலின் னன்னிருள்வாய்
அத்திர கெர்விழி வீரிகுள் வேலை யரிதுவந்திர்
மித்திர னென்பெயர் ரீட்சொல்லக் கேட்டு விரும்புசுத
பத்திரத் தானே துறத்தது வென்ன பகர்க்குமே. 180

176 சஞ்சரவேலி - பூனை.

178 மன்னகம் - அரையாலை.

180 அத்திரம் - அம்பு, மித்திரன் - குரியன். சதபத்திரம் - தாத்திரம்
தாமரை.

தலைவி யாற்றின தருமை தனைத் திரங்கல்
நீறு மரையும் புனைகாம காநர் கொடியிலெற்பி
லூறுந் கடமலை வெப்பிலி தேர்வுழி புக்கொலைத்துத்
செறுப்பன் னாக முதலைக் குழாயிலை சேர்க்கெழுகான்
யாறுந் கடநிலங்க ளீவந்த வாதினி யென்சொல்வதே. 181

தலைவன் தலைவியைத் தேற்றல்
பண்மதி பாயினர் காமேசர் வெற்பிற் பரிவுறுமென்
னுண்மதி சேருந் களங்கமில் லாககாக புன்முருகமாம்
வண்மதி முன்சொல் பின்னே நடந்து வருமெனக்குக்
கண்மதி யாவிரு னோபொரு ளோவுரை காரிகையே. 182

புணர்நல்
சோமச் சடிவத்தர் காமேச ராறையிற் துக்கவெற்பிற்
சூழப் புனக் மெழமொழி தானுந் தழதழப்ப
வாமக் கருவிழி சோரவுண் னேயம் வளரகெந்
காமக் கடல்வந்த வின்பமு துண்டு களித்தனமே. 183

புகழ்தல்
புனவீநம் வேணியர் காமேச ராறைப் பொருப்பினில்வாழ்
கனவீர் குழல்வன்னி யுன்னுன் குறுப்பினைக் கண்டல்லவோ
இனமீன் களிதகண் மராம பாக்த ளிவைகளெல்லாம்
வனவீன் புனங்குறை வன்மீகம் புக்கு மறைத்தனவே. 184

இறைமக விழைவனைக் குறிவின்க்கல்
செந்தழ லேங்கிய காமேச ராறைத் தும்பிழைமன்னு
வந்த வனமுமக் கானியாதுந் தாண்ட வரிதல்லவோ
தந்த வனார்பும் புலிபுங்கண டால்வழி தாண்டிடுமோ
ளிக்த விரிந் தனிவீ வருவ திரல்லவதன்தே. 185

182 என்னுன் மதியைச் சேருந் களங்கமில்லாத னையோடு ஊட்டிய உன்
முமையெ மதி. 183 உத்தங்கம் - உயர்வு.

184 கனவீர் குழல் - முகிலின் நீர்மையைப் பெற்றவள்ள கூந்தல்
உன்னாங்குறுப்பு - கண் கெடல் இடை அல்குல், வனம் என்றது நீரை.

185 தந்தவரை - யாளை. 186 கோம - சத்தரவாகப்பன்.

தலைவன் தலைவியை விற்கொறிவுறுத்தல்

நாகன் தரித்தவர் காடுமேச ராணைன் னுட்டில்வளர்
கோகம் பறக்க வரைநிற்க வேழங் குகைநிலைய
மோசர், தழைக்கப் பனைத்து வளரும் முலைவல்லியே
யாகக் களித்தனனை, வர்வாழ் மனைசென் றண்டந்தருளே. 186

பாங்கி தலைவியை யெய்தி கையுறை காட்டல்

பரிக்குஞ் சடைமுடிச் காடுமேச ராணைப் பனிவரைமேல்
வரிக்கும்ப கேர்முலை யாயுன் விழிக்கு மழைக்குழற்கு
முரிக்கும் பகைசெய்த நீலமுஞ் சைவல மும்பிலைவகாண்
தரிக்கத் தருவன வுங்கொணர்ந் தேன்கடும் நண்மலரே. 187

பாங்கி தலைவியை விற்கொண்டேகல்

முன்னை மறைதொழுந் காடுமேச ராணை முதிர்வரைமேல்
என்னை உனைக்கண்ட பேரொன் சொல் வாக்கம் மியன்மனைக்கண்
அன்னை குணத்தை யறிக்கிலே போலுந் மன்பர்சென்ற
பின்னை யிவனிந்து ஸாமோ? நடந்தருள் பெண்ணமுதே. 188

இறச்சென்ற பாங்கி தலைவனை வரவு விசக்கல்

அறங்காவ லாறையிற் காடுமேசர் வாழு மணிவரைமேற்
கறங்காடல் போலுந் வானனை தகனிந் கண்கள்சுற்றும்
உறங்கா ளிமைமெய்வ நேவரு மென்றஞ்சி போதுமெனலிற்
தேங்காடல் வேளண்ண லேயிக்கு நீவரல் பெற்றியன்றே 189

தலைவன் மயங்கல்

மாதிடல் கொண்டவர் காடுமேச ராணை மணிவரைமேற்
கோதில திஞ்சவைப் பாலொடு நீரொன்றிக் கடையபாற்
காதியல் கண்ணியும் யானுமொன் றாகக் கலத்தகண்புக்
கோதில மென்னவந் தாய்பிறை போலொளி ரொண்ணுதலே. 190

190 ஓதிலம் - அன்னம். — தலைவன் தோழியைப் பார்த்த பாலும் நீரும்
போற்கலத்த எங்களைப்பிரிக்க அன்னம்போல் வந்தாய் என்றான். அன்
னம் பாலையும் நீரையும் பிரித்தனனும் ஆதலின்.

தோழி தலைமகன்றுயர் கிளந்து விடுத்தல்

தோட்டிற் பெருகரம் பைத்தென் கழைவயல் சூழவளம்
சாட்டிய வாரையிற் காடுமேசர் வெற்பி ளிடச்செறித்த
காட்டின் கவலை கடந்துகண் னுட்டிற் கலத்ததற்குக்
தோட்டின் சிலைபுரி வாயெங்கள் நாரி குணம்பெறவே. 191

நிமுகட் புணர்த்தவன் சேறல்

பாலிபணி வேணியர் காடுமேசர் வெற்பிலுன் பாவையிடைக்
கணிகிக சென்னுகண் பாலி வேழ மடர்நிடைத்த
இணிகிக. கும்பத்தி னின்முற் சொரிந்து செறித்தமுத்து
மணியினக் காசுச்செய் புங்கங்குல் யான்செல் வழிதொறுமே. 192

13. இரவுக்குறி யுடையேடு

இறைவிக்கு இருளை இறையரவுணர்த்தல்

மெள்ள வணங்க ணடிக்குந்தென் னறை வியன்புரிவாழ்
வள்ளல்லின் னோர்புகழ் காடுமேசர் வெற்பிலெல் வாறுகொல்கை
கன்னசித் பூங்குழன் மின்னையப் புன்னையக் காவகத்தில்
உள்ள குருகின், மெல்லாக் துயர்கொண் றறங்கிலவே. 193

நான் குறிமருண்டமை தலைவியைப் குரைத்தல்

பருகிய கஞ்சினர் காடுமேச ராணைப் பனிவரைமேன்
முருகியல் கூந்த லணங்கே யுனது மொழிப்படியே
பெருகிய லன்பர் குறியிற்சென் றேன்றுயர் பெற்றுயர்க்தென்
குருகின் மியாய் முருகிய தாலக் குறியிடத்தே. 194

பாங்கி தலைவன் நீங்கெடுத்தியம்பல்

நீடும்பண் கூடும் முதலியர் மூவர் கெடுத்தமிழே
நாடுஞ் செவியினர் காடுமேச ராணைன் னுட்டிலன்பு
கூடும் தலைவர் குறியிய லாது குறிநிற்கிநான்
யாதும் படியிருக் தாலென்செய் வேலியி வானுதலே. 195

191 கோட்டின்சிலை - சக்கோரை.

195 மூவர் - ஆளுடைய பிள்ளை, ஆளுடைய அரசு, ஆளுடைய கம்பி.

தலைவன் புலிந்து போதல்

அன்னன் பணிபவர் காமேச ராஜை வணிகவரைமேன்
முன்னின்ற பேரையுக் கோன்ற நெடிய முதிர்க்குஞ்ஞவாய்
தன்னக் தவிர்த்து வரவினைத் தாய்ப்பவன் சார்ந்திலை
பின்னஞ் செயல்பிரி துண்டோடுநெஞ் சேகமக் கின்புறலே. 196

வறுங்கனத் தலைவிகன் டுரங்கம்

மாலுக்குத் தந்தையை வைத்தசெல் வேணியர் வரவிடைபூர்
மாலுக்கு நேர்கனத் தார்காம நாதர் வரைப்புண்டியே
மாலுக் கிடந்தத்த பண்பினி லோவன் வருத்திடுமென
மாலுக் கிடம்புரிக் தன்பரை மீக்கி மயக்கினையே. 197

தலைவி பாங்கியோ குரைத்தல்

விசையன் திலையி லுடிகொண்ட வேணியர் மென்மணிசேர்க்
தனையும் பணிக்குழை யார்காம நாதர்கெற் பரணங்கே!
வசையொன் றிலுமன்னர் யானிருட் போது வருந்தச்செய்த
இசையும் குறிபிழைத் தாரத னுலில னெய்திலசே. 198

தலைவகனவன் பாங்கி தவித்தல்

குளம்பெற்ற கர்னிழி காமேச ராஜைத் குறிவரைமே
துளம்பெற்ற அன்பர்பொய் யாழமுங் கேன்மன மொண்ணுதலே!
வளம்பெற்ற சோலைநீர் யாடுநு சதிரயம் வாய்ப்பக்கண்டேன்
இளங்கொக்கன் மீது செழும்புவி தாயி யிருக்கின்றதே. 199

இறைவன்மேற் பாங்கி குறிபிழைப் பேற்றல்

கோட்டுக் குவடுரித் தோர்காம நாதர் கொடுங்கவம்போல்
கீட்டுற்ற கங்குற் குறிபிடை யாமலத்த நேயமெல்லாம்
நாட்டிற் சிறத்த வுமதுரி லீர்நின்று கண்பிலையக்
காட்டுக் கெறித்த நிலவாக்கி னீரெங்கொல் காலலசே. 200

197 மாலுக்குத் தந்தை - திங்கள். காமத்தை மிகுதிப்படுத்தலின் திங்கை
மாலுக்குத் தந்தையென்றார். வரவிடைபூர் மால் - முகில். புன்னை
மாலுக்கு கிடந்தத்த எந்ததில் மால்சண்ணனாகும். ஏன்மாலுக்கு-என்
மயக்கத்திற்கு. 199 இளங்கொக்கு - இளைய மாமரம். செழும்புவி -
கோமேதகக் கல்லாச்செய்த அணி.

இறைவிமேல் இறைவன் குறிபிழைப்பேற்றல்.

காலேபுண் பாம்பணித் காமேசர் தான்முடி காணவிருப்
பாலேமுன் தோடி யினைத்திடும் எனமும் ஆன்பனமும்
போலேதி ரித்தெங்கு முக்கனைத் தோடிப் புலர்த்தவெண்மேல்
பாலேசி கர்மொழி பிரிபிழை கூறுதல் பண்பல்லலே. 201

களங்கனி நேர்கனத் தார்காம நாதர் கனவரைமேல்
வளங்கனி தாரண்ணல் தேமாவின் மீது மருகுநின்ற
விளங்கனி விறகுக் குருதார்த்த லோர்ந்தில மெய்யெய்கண்
வளங்கனி நின்றவி தான்மருண் டானெங்க னொண்ணுதலே. 202

தோழி தலைவன் சொல்லிய கொடுமையைத் தலைவிக் குரைத்தல்

துலைவில் லான்பணி காமேசர் வெற்பிலான் ஆசையெனும்
வேலைநில் கிழந்தாருங் காணிதத் தேசென்று கிறுமலர்ச்
சோலைநில் வைத்த குறிபிடை நின்று துயரக்கொண்டே
கலைபிற சென்றான் என்றாமின் னெய்யுர் காவலசே! 203

என் பிழைப்பன்றென் நிறைவி தேர்தல்

மின்பிழை யாஞ்சடைக் காமேச ராஜை வியன்நிலம்பின்
ஆன்பிழை புள்ளத்தர் தன்னிருந் வந்தினைத் தேகினர்யான்
வன்பிழை யாகுங் குறிமருண் டேவிய வகைநெரியில்
என்பிழை யோர்வன்றி வேகோயிற் குண்மை மியம்புமின்னே! 204

வருந்தொழிற் கருமை.

தாய் துஞ்சாமை

கண்ணாரிக் கொன்றையர் காமேச ராஜைவன் காகின்மலர்க்
கண்ணளி யாவு முறக்கக் தருகடுக் கங்குலினுங்
கண்ணளி யோடுனைப் பெற்றரு ளன்னதன் காவல்கொண்ட
கண்ணளி யோதுயில் கொள்ளர் திருத்தலென் காரணமே. 205

205 கன்றலிர்க் கொன்றையர் - நெடுநெடுமடிய குளிர்த்த கொன்றை
மாலைவயத் தரித்தவர். மலர்க்கண் அளி-மலரினிடத்தே உள்ள வண்டு
கள். கண்ணளியோடு - கண்ணுட்டத்தோடு. காவல்கொண்ட கண்
அளியே - எங்களைக் காவல்கொண்ட கண்ணெயெ லண்டே.

நாய் துஞ்சாமை

காலிக் தெதிர்நடித் தோர்காம நாதர் கனவரை மேல்
வேளிற் திறந்தகம் மன்னர் வரவை விலக்கியதால்
வாலிக் கயில்தருந் கண்ணனங் கேடும் மனைவனர்த்த
ஞாலிக்கு யான்செய்த குற்றமென் னேடுவென்று கூடரிதே. 206

ஊர் துஞ்சாமை

தேரா சிரசிபோன் மேருவென் தேசுந்நாஞ் சென்வெனெனும்
போராரு மாறையிற் காமேசர் வெற்பினிற் பொன்னையாய்!
ஏரா ரிறைவர் எனைச்சேர வந்தம் கிரககவன்பால்
ஊரர்கண் னாகவி லோவடை யாப்பகை புற்றனவே. 207

காவனி் கடுகுதல்

கடர்கா யகர்புகழ் ஆறையில் வாழ்கின்ற நாயகர்முச்
கடர்காணும் கண்ணினர் காமேசர் வெற்பினிற் றேனைக்கல்லாய்!
படர்காம கோய்புணர்க் தன்பரை நீங்கிப் பதைத்திடுவெற்
கடர்காவ லார்கைப் பறைமத வேள்முத சூயவதே. 209

நிலவு வெளிப்படுதல்

பொன்னக வில்லினர் காமேச ராறைப் பொருப்புகறகம்
மன்னக கோவற வெங்கும் விரிந்து வளைந்துமறி
பின்னக மாகு நிலாமதி புண்ண விராகுவெனும்
பன்னக மில்லிகொ லோவென்செய் வேனிவிப் பைத்தொடியே! 209

கூகை குழறுதல்

அரவுயர் செஞ்சடைக் காமேச ராறை யணிவரைமேல்
விரவிய கூகை னெல்லாம் குழறுதல் வேலிறைவர்
வரவு விலக்கிய தாள்வடி வான்கிழி மானகிணர்!
இரவு துனிமையன் தோடியல் வாசையாய் தானிடினே. 210

கோழி குறங்காட்டல்

அக்கணி புண்பவர் காமேசர் வெற்பினம் மன்பரின்று
தக்கயிற் காவ லனைத்துக் கடந்திக்கு சார்பொழுதில்
ஒக்க விலைந்து விலக்கிய தாற்புகை யொண்ணுதலாய்!
குக்கெனும் கோயிலை யோன்கித் துருதை கோழிகட்கே. 211

206 ஞாலிக்கு - காய்க்கு. 208 கடர் - கடிக்கின்ற கடத்தரும், காயகர்பாடு
யின்ற பாணரும். 209 மரீயின் அகமாகும் சிலாமதி - மானிற்கு இட
மாகிய திங்கள், பன்னகம் - பாம்பு.

14. வனாதல் வேட்கை.

தலைவியைப் பாங்கி பருவரல் வினுதல்.

தந்தையுக் தாயு மிலார்காம நாதர் தடங்கிரிமேற்
பந்தை யடித்துக் காமகொந்த தோவன்னத் தான்பலில்
முந்த நடந்து பதமெனிக் கோவுயர் முத்தரிவாத்
சிகதை நினைத்து வருத்துவ தோதுரை தேமொழியே! 212

தலைமகள் அருமறை செவியறிந்தமை கூறல்.

தொண்டரை வாழ்ச்சிக்கும் காமேசர் வெற்பிற் கனையமுதம்
உணவுரு கண்க ளுறங்கா திருப்பது வுக்களப
வண்டுறை மரீய யணியா வகையுந் மனமெனிலும்
கண்டனன் அண்ண மனம்போது கொண்டனன் காரிகையே! 213

தலைவி தலைவன் வருந்தொழிற் கருணைசாற்றல்

வேவுந்து தோண்மரீயை மாதபங் காளர் விரும்படியார்
மாயும் பிறப்பறுப் பார்காம நாதர் வரையிடத்தென்
தாயும் ஞாமலியும் னனாகக் காவலர் தாமுந்துஞ்சார்
காயும் நிலாவெண்ணை வங்குகை கோழி கதறிநீமே. 214

தலைவன் ஈர்க்குச் செவ்வொருப்படுதல்

அரும்பினை கொக்கைபங் கார்காம நாத ரணிவரைமேற்
பெரும்பய வண்பர் தம் ஸர்க்குச்செல் லோமவெண் பிறை, தலாய்!
சுரும்புசெக் தாமரைத் தேனுண்ணல் போலக் ககம்பெற்றுநாம்
விரும்பு மலர்முகத் தாமரைத் தேனுண்டுமீள்வதற்கே. 215

பாங்கி இறைவனைப் பறித்தல்

வண்ணஞ்ச முண்டவர் காமேச ராறை மணிவரைமேல்
மின்னஞ்ச தேரிடை யாய்செய்வ தோது மெனிலுபெற்ற
வுன்னெஞ்ச னின்று வருத்தஞ்செய் கோணல்ப ருள்ளமிரு
கன்னெஞ்ச மாதலிற் சித்தசன் சேர்த்து கரைத்திலனே. 216

தலைவி தலைவன் தேர்த்தியற்பட மொழிதல்.

செத்தமுன் மேனியர் காமேச ராறைச் சிலம்பினிலென்
முத்துறு மோகமு மாக மெனிலு முறைமுறைபே
வந்துறு முன்ன வருத்தமு முருறை மன்னவந்தாஞ்
சிகதை நினைத்திக்கு வாரா திருத்தலென் நினைவே. 217

214 குமலி-காய். 216 சித்தசன்-மன்மதன்.

தலைமகள் ஆறுபார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி

கயிலிலேல் மழுவின்ர் காமேசர் வெற்பிற் கணக்குழலாய்!
வெயிலிலேல் மணிமுடி நாகங்கை நாகங்கள் வெய்யகிளைப்
பயிலேய் கெடுமலைக் கானல்ல வேட்பண்பு கூர்த்திடினம்
ஆசிலவே விறைவர் எனைக்கூடிச் சென்ற அருகெறியே. 22

காமமிக்க கழிபடர் கிளவி

கண்பெற்ற கெற்றியர் காமேசர் வெற்பிற் கருதெனக்குத்
தண்பெற்ற நாகண்பர் தேருரு மிலவழி தந்தருள்வாய்
எண்பெற்ற வான்புயல் வள்ளற்குச் சீவன மீய்த்துமலர்ப்
பெண்பெற் தழுதும் புலவோர்க் கவிதை பெருங்கடலே. 22

தன்னுட்கையா நெய்திடு கிளவி

அருப்பணி பூண்டவர் காமேச ராறை யணிவரைமேற்
பெருப்புக் துன்பரை நீங்கித் துயாம் பெறுமெனப்போல்
விருப்பு தலைகிசித் துயத்தகண் ணீர்சிட்டு மெய்கறுத்தாய்
கருப்பனை யெயில் குணக்குமுண் டோபிரி காதுவரே. 22

தலைவி நெறி விலக்கல்

செங்கதிர் போற்றிய காமேச ராறைச் செழுங்கிரிமேற்
பொங்கதிர் யாவி திரிபெருக் காவிரி புணையுள்வாய்
அங்கதிர் மேனிய நீவரு மாறட வல்லவென்று
வெங்கதிர் வேலற் குரைசொய வேண்டிம்பொன் மெல்லியரே. 22

தலைவி குறிவினக்குனித்தல்

பொன்னுள் கலைமக னும்புகழ் மாதும் பொருக்கிலனம்
மன்னுக்கென் னுறையிற் காடுமசர் செம்பொன் வரைபின்யின்னே
பன்னு மிசுக்குறி வரவன் பாலென்மைப் பண்பொடன்கை
இன்னுக் திரைப்புனல் காவல்லைத் தானென் றியம்புகலே. 22

223 மணிமுடிநாகமும் - கைகாக்களும் வெய்ய விளையைப் பயில்கின்
கான் என்று கூட்டுக. கைகாக்கம்-யானை.
225 தலைவிரித்த-தலைப்பக்கம் மட்டைகளோடு கூடி விரியப்பெற்ற. த-
-வையிரித்த என்றும் ஒரு பொருள். கண்ணீர்விட்டு - கண்ணகியரீது
விட்டு என்றும், கண்ணீரையிட்டு என்றும் பொருள்.

தலைமகள் கனவு நயிவுரைத்தல்

ஐயா னனத்தினர் காமேசர் வெற்புறை யன்பென்னைக்
கையரசக் கட்டி யனைத்தே கனவிற் கலந்தவின்பம்
மெய்யாகு மென்று விருப்பமுற்-தேன்கண் விழிக்கெனது
பொய்யாகப் போயொளித் தார்மாய் காணவர் பூங்கொடியே. 218

தலைமகள் கவினழிவுரைத்தல்

பூவாய்க்த தண்டலை குழாறை யாரும் புனிதிமலர்
புறவாய்க்து போற்றிய காமேசர் வெற்பின் மலைமலையே
பாவாய் விரும்புந் தலைவருக் கின்பப் பயனின்றியே
காவாய் முகத்த பவிர்போலென் னாக கவிவற்றதே. 219

தலைவி நன்றுவர் தலைவற்குரைத்தல் வேட்டல்

ஓசை பெறுத்தடி யார்காம நாத ருயர்வரைமேற்
பேச வரிய கெடுத்துவர் தீர்க்காயிற் பெற்றிடலே
வாச மருவிக் குழலாய்! பிரிந்தகம் மன்னருக்கென்
ஐசை வருத்த முரைத்தார்க்குச் சேரும் அருப்புகழே. 220

பாங்கி நின்குறை நீயே சொன்னெனத் தலைமகள் சொல்லல்

அழிக்கும் பிரப்பி லடியார் புகாம ஸவரீனையை
யொழித்துப் புரப்பவர் காமேசர் வெற்பினி லோக்குமென்கண்
விழித்துக் குவித்திடி வுள்ளும் புறப்பும் விரவியகம்
பழிப்பி விறைவர்க்கு மின்னெனென யாமென் பகர்வதுவே. 221

தலைவி யண்பார்த்துற்ற அச்சக்கிளவி

மல்லல் மால்விடைக் காமேச ராறை மலையரைமேல்
கல்லல் குழ்குமுன் மாதே! மதுகச காரிசெறி
வில்லை ருக்குமென் னன்னமின் னாய் விதவிதமாற்
சொல்லல் ருக்குமென் கண்ணவர் மாரி சொல்கின்றதே. 222

218 ஐயானனத்தினர் - ஐயுறு நிகழுகண்களைமுடைய சிவபெருமான்.
மாயர்-வஞ்சகர். 219 மாய்க்கு போற்றிய-இவக்குயி ஆராய்க்குபுதித்த.
காவாய் - பவிர்களை பீடிக்கும் பரு. 221 என்னை விழித்தால் புறம்
பும் குவித்தல் என்றும் விரவிய இறைவர்க்கு என்று கூட்டுக.
222 வில்லை-மன்மதனுடைய வில்லிலிருத்த வரும் பூக்கள், சொல்லல்-
அலர் துற்றம் சொற்கள்.

நாயதி அணர்ந்தல்

மைக்குறி சேர்க்கத் தார்காம நாதர் மகிவரைமேல்
கைக்குறி யாக்கதிர் வேலோனைப் போலுயர் காவலனை!
பொய்க்குறி யாகு மிடைபாளை நீழன் புலவர்கொடுத்த
மெய்க்குறி கண்டெங் களவறிந் தாளன்னை மெய்ப்புலவர்கே.

வெறி யச்சுறுத்தல்

வாரியி னஞ்சுண்ட காமேசர் வெற்புறை மன்னவன்து
றாரியல் கூத்தன். மயலோலில் வாடுந் தகவறியான்
சிரிய லன்னையர் மால்வெறி மாற்றிடச் சித்தைசெய்தார்
ஏரி புடையிற் குலாலனை மடற்ற வியப்பென்னவே.

234

பிறர் வரைவுணர்ந்தல்

காழ்குல அங்கனத் தார்காம நாதர் களவரைமேல்
சேழ்குல அம்பொரு வேலண்ண லேபெங் கொழுமணக்கே
வாழ்குல மன்னர் வருவதும் போவது மாகநிற்பர்
தாழ்குழ லானழ செல்லார்க்கும் மோகக் தருகின்றதே.

235

வரைவெதிருணர்ந்தல்

நாலோடொன் றுமுகத் தார்காம நாதர்கன் னுட்டிலெங்கள்
தாலோ ரிடமங்கை காரண மாய்மறை கோக்கிமன்னு
மாலோடுஞ் சோலையெம் ழுர்க்குயக் தான்வல்லி மன்றல்வந்த
வேலோனைப் போலுனை யாவருங் காண விரும்புவதே.

236

வரைவு தாருணர்ந்தல்

வன்பார் புாமெரித் தோர்காம நாதர் வரையிலெங்கள்
மின்பாவு மேனி நிறம்போன் மலர்ந்தன வேங்கையவன்
தன்பான் முகைககம் போலே பொலித்தது தன்மகியே
இன்பார் மணத்துக் கிதுவென்ற காலம் இறையவனே.

237

233 மெய்க்குறி - பற்குறி, கைக்குறி முதலியன.

வெறி விலக்கல்

கொன்றை யணிபவர்காமேச ராறைக் குளிரவரைமேல்
மன்ற லணிசுமுன் டாதேகம் மன்னி மீதிறையான்
தென்ற வெறிவெறி வளவித ரும்வெறி தீர்க்கவெண்ணுள்
மென்றழை கவலுந் வெறிகளை மார்க்க விரும்பினே.

228

பிற விலக்குவித்தல்

ஆதார வம்பிகை பாதாம புயம்பிடித் தம்பிவைத்தோர்
மாதாபி தாயிலர் காமேச ராறை வரையின்மலர்ந்
தாதார் குழனி பிடுக்கித் தியவன்பர் தாமறிந்தால்
வதாய் முடியுக்கொ லோபிற் சூழ்த்து மிவ்வண்ணமே.

229

குரவரை வெதிர்கொள்ளுவித்தல்

வேதங் கவிநிறை யாறையில் வாழும் கிமலர்கங்கைச்
சிதங் கவர்முடித் காமேச ரம்பொற் சிலம்பிறைவர்
மாதங்க மீது வசவெதிர் கொண்டு மதன்கணையாற்
கோதங்கம் பெற்றன னென்னுரை யாயயிற் கூர்விறியே.

230

15. வரைவு கடாதல்.

வினவிய செவிலிக்கு மறைத்தமை வினம்பல்

நீறோ டரவணி காமேச ராறை கெடியவெற்பர்
பாறோய் மொழிச்சி பனைமுலை யாகம் பரிந்தினத்து
வேறோர் நிறங்கொண்ட தென்னென்ன வன்னை வினவினவியான்
சாதோடு மென்ற புனங்காத் ததிலென்று சாற்றினனே.

231*

அனர்திறுத்தல்

விடங்காணுங் கண்டத்தர் காமேச ராறை வியங்கிரிமேற்
றடங்காணு மார்பண்ண லேமணி பூண்ட தனியாவின்
படங்காணு மங்குலெம் வஞ்சியைச் சூழ்த்து படர்த்துமட்டில்
அடங்கா தளரைச் சொறித்தது காணுந் னருட்கொடியே.

232

228 தென்றல் எரி வெறி வாரிதரும் வெறி - தென்றலாற்றானது வீசு
கின்ற மணம் பொருந்திய மன்மதன் அம்புள் தரும் காமமாயெ மயக்
கத்தை. தழைக்கும் வெறி-தூ.

தலைவி யறிவு தலைவர்க்கறிவுறுத்தல்

மலைபார் தொடிபக்கர் காமேசர் ஆறை வரைவிறைவர்
கிலையார் துறவி யிரதிகு மிக்க திருவழரும்
கலையா ரனாக்கு அகித்திட வேவரை காண்பரிய
நிலையா மறிய முடையவன் காணெங்கள் கேரிழையே! 239

குறிபெயர்த் திருநீல்

தோடுங் குழையும் அனிகாம தாதர்பென் சூழ்வரைமுன்
ஏறிய குறியெரு நாதே வினைத்தத னுல்கண்பனே!
கடும் குறிமுலை மின்னானம் நியுய குலாயினே
யாடுங் குறியிடம் வேடுகுரு காயி லமைத்தருளே. 239

பகல்வருவாண் யிரவுகுகேன்றல்

கோடியே யிடம்பெற்று விண்ணுர் மதிசூடி கடந்தலாந்
துடியேய் கரத்தினர் காமேசர் போலவன் சோலைநிலே
கடியேய் குழவி வருமாலை கூடல் கருதித்திர்பான்
வடுவேன் முருகனை யாயிருள் வேலைவீல் வந்தருளே. 240

இரவுகுகாண் பகல்வருகுகேன்றல்

கருகீக்கு மன்பருள் ளார்காம காதர் கனவரைமேல்
அருணீக்கு மன்னைசொல் வாலின்ன மின்னுனை யாதரித்தே
தருகீக்கு கனகந் தேனவன் காவலிற் சார்த்தனன்காண்
இருணீக்குஞ் செஞ்சுடர் வேலையிற் பகல்க் கெழுந்தருளே. 241

பகலிலும் இரவிலும் பரீன்று வருகுகேன்றல்

கங்கன வேடத்தர் காமேசர் ஆறைந் கனவரைமேல்
சங்கர் கனம்பெறு வல்லி பொருமயன் தானொழித்த
பொங்கா தரவுட ளீகரு யாபிரு போதுமலர்
கொக்காருக் தார்வடி வேண்ண வேயக் குறியிடத்தே. 242

238 வரைகாண்பரிய - எல்லா காணிய.

239 துறவு - அகலது.

பகலிலும் இரவிலும் அகலிவனென்றல்

கல்வரை வில்லினர் காமேச ராறைந் கனவரைமேற்
சொல்லவி வெற்றிச் சுடர்கெடு வேற்கா தூயவன்
யெல்லரிற் பாண விசண்டாம் மறிமுதத் தெங்கண்மின்னுள்
அகலவிற திக்க ளிரண்டா மிதேதென்ப ராயத்தவசே. 243

தலைவ குறியுருங் குணும் வாய்வையுங்குறல்

கார்கைக் குழல்பக்கர் காமேசர் வெற்புதைக் காவலுன்.
நீர்மைக்கும் மென்மைக்கும் கல்விக்கும் கேள்விக்கும் நீர்வளம்
கார்கைப் பகிக்கும் புகழ்மா பிற்குங் குலத்தினுக்கும்
நீர்மைக்கும் வாய்வைக்கு மாமோ தளவினரிற் சேர்வதுவே. 244

ஆறபார்த்துற்ற அச்சங் கூறல்

புலவமுடைச் சூலத்தர் காமேச ராறைப் பொருப்பிறைவர்
கலாமறி போன்முடி வஞ்சியைக் கூடல் கருத்தனதேல்
குலாவரி வேங்கை யராயிருள் வேலைக் குறித்தனாதேந்
துலாவருக் கானிற் தளிர் வருத லொழிந்தருளே. 245

ஆற்றத் தன்மை ஆற்றக் கூறல்

பொருகுஞ் சாமுரித் தார்காம காதர் பொருப்பிறைவர்!
பருகும் அமுதுத் துயிலுக்கொன் ளாடென்றல் பான்மதிகண்
டுருகும் அனலின் மெழுதிகண் ளெயுள் ளுடலமெங்குங்
சருகுமின் னுளை மணம்புணர்க் தேயன்பிற் கரத்தருளே. 246

காவன் மிகவுரைத்தல்

பரையொரு பாகத்தர் காமேச ராறைப் பனிவரைமேல்
கரைபெறும் வேலைப் போலுமன் பாமய லோக்குமலை
வினாவெழு காவ லெனும்பெரு வேலை மிகுத்தகட்டர்
வரைவெனு மோடத்தி னுற்கடத் தாலன்றி மற்றிலையே. 247

247 கட்டார் வரைவெனும் ஓடம் - தாலிகட்டுதலமைத்த மணம் என்
பின்ற ஓடம்.

காமயிக வுரைத்தல்

மற்பாவு மாரன் மலர்க்கணை யாலுடல் வாடிநிற்குஞ்
செற்பாவுந் தார்குழ னுண்ணீர்க் குலக்கத்தைத் தேற்றுகற்குப்
பொற்பார் நடித்தவர் காமேச ராறைப் புழுபுனைத்த
வெற்பாநின் மார்பக் கதகமல் லாற்பினை வேறில்லையே. 248

கனவு நலிவுரைத்தல்

மந்திர ரூபத்தர் காமேசர் வெற்பின்மன் எனது.
முத்திரு கண்கள் கனவின் கனவின் முறையகற்றித்
தந்திர அமுனைக் காட்டி மறைத்த தகைமையினால்
இந்திர சாலை மறிந்தன வென்றுமின் னேங்கினனே. 249

கவினறி வுரைத்தல்

குமாற்குத் தந்தையர் காமேச சாறைக் குளிர்வரைமேற்
றமரக் கடலி னிறைகொண்டு வீரக் தழைத்துவளர்
விமலப் புயரசலம் பொன்னிற மேவி விசாரமுற்று
கமலக்கண் பெற்றுயர் மாளாதி அருங்கன் காரிகையே. 250

16. ஒருவழித் தனத்தல்

தற்பிறிக் ககற்கி தலைவன் கூறல்

தருவேலைப் பொய்கையிற் பொற்புண்டீகத்தண் போதுபொறும்
திருவேயு மாரையிற் காமேசர் வெற்பிற் சிறுபொழுதிற்
பொருவேல் விழியணல் கேயென னுரைப் பொருத்தியக்
வருவேன் வருமன வும்முங்கன் மான்றுயர் மாந்துகலே. 251

பாங்கி தலைகனைச் செவு விளக்கல்

பத்தர் மனத்துறைக் காமேச சாறைப் பனிவரைமேல்
சித்தச ரூபத் திறன்ண்ண வேமணஞ் சேர்பொருட்டாள்
எத்தனை சொல்லினு மூர்சா நயவுன் லிதயமெங்கள்
மைத்தடல் கண்ணி தலைமற வாதென்றல் வாய்மையன்றே. 252

249 கனவில் உண்கொட்டி மறைத்த என்ற கூட்டுக,
250 இப்பாட்டு திருமாலுக்குத் தலைவிக்கும் சிலேடை. திருமால் மேற்
செல்லுங்கால், கடலில் தங்குதலைக்கொண்டு வீரம் வளரும் புயரசலமும்
இலக்குமி வளரும் மார்பும் மேவி ஆயத்தையுற்று - கமலம் பேர்ந்தான்
பெற்று என்ற பொருள்கொள்ச, 252 சித்தசரூபம் - மன்மத வடிவம்.

தலைவ னீங்கல் வேண்டல்

கண்ணிற் கருமணி யன்னமின் னுளைக் கண்ணினிலுங்
கண்ணிப் பிரிய மணங்கொள் றுமோதுரை காழிகைப்போ
தெண்ணிப் பிரிய கருமமுண் டாகிற் திளமதிசேர்
விண்ணிற் படர்முடிக் காமேச சாறையின் மெல்லியலே. 253

தலைவனைப் பாங்கி விடுத்தல்

பொன்னுட் போற்றிய காமேச சாறைப் புரவலசே!
மின்னுன் மனத்திற் பிரித்தறி விரவன் வெய்யாதுவர்
தன்னால் வருந்தவ தியாங்கொல்ல வேசெவி தன்னிற்கொண்டர்
என்னுள் வசிக்கத் தேயகல் வீர்தம் மிரும்பதிக்சே. 254

பாங்கி தலைவிக் கவன் செவ்வனர்த்தல்

நிறைதவச் சித்தர் முனிகொள்கின் னோர்நின் தின்றுதொழும்
மறைவன சாறையில் வாழ்காம னாதர் மணிவரைமேற்
குறையிலுன் பாதுட னேவரு வேடுவென்று கூறிகம
நிறைவத்தம் முர்க்குச்சென் றுர்வருத் தேலுள்ள மேத்திழையே! 255

தலைவி தெஞ்சொடு புலத்தல்

கஞ்செய் கனத்தினர் காமேசர் வெற்பினில் கண்ணுமணற்
பஞ்சே யெனவுடல் மாலை வகுதநப் படும்பொழுதில்
அஞ்செலென் தென்மை யாண்டருள் கேள்வ சகன்றனரால்
கெஞ்சே! கமகிவினி யாந்துனை யாவர் கினைத்திடினே. 256

சென்றே விடலிற் காமயிக்க கறிபடர் கின்னி

விண்ணுறு சேர்முடி யோர்காம கூதர்பொன் னெற்பினில்யான்
பெண்ணுந் தோன்றி பொழியா மயனிற் பெரிதாபட்ட
வெண்ணு வகுத்தத்தை மாலாகல் கேள்வர்க் கியம்புமவர்
கண்ணிக் பொன்னுக்குக் கண்ணிக் வாழும் கமலங்களை. 257

257 கமலங்கள் இயம்புமவர் கண்ணிக் பொன்னுக்குக் கண்ணிக் வாழும்
என்று கூட்டுக.

பொன்னுக்குக் கண்ணுதல் - இலக்குமி இடமாதல்.

தலைவியைப் பாங்கி யாற்றுவீர்த்தல்

ஆரவுயர் செஞ்சடைக் காமேசுரனை யணிவரைமேல்
இரவு மதியமு கெட்குத்தல் வரண்முகந் தேற்றிழைநீ
பாவு புயத்தன்ப லூர்வனத் தேனுண்டு பாடியவர்
வரவுரை செய்வதற் கோவரு இன்றன வண்டினமே. 258

பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன் வந்தமை யுணர்த்தல்

கந்தார மீன்று முழங்குகென னுறைக்கு காதலன்பர்
சிந்தா குலத்தவீர் காமேசர் வெற்பினக் தேங்குதுயர்
உந்தாழி வற்ற மகிழ்வாழி பொங்கத்தம் ஸர்ப்புகந்தார்
வந்தார்கொந் தார்குழல் சந்தாபந் தீர்க்கு மகிழ்ந்தருளே. 259

வந்தோன்றன்னொடு பாங்கி நோந்து விருதல்

எண்ணெறு திண்புயத் தார்காம காத ரியல்வரைமேல்
விண்ணெறு சிற்றிடை யாண்மய லாலுண் மெலிர்க்கெல்லாங்
கணமும்பின் கெட்டும் பிரிந்தேறி னுட்பதிக் கண்டறிந்தீர்
வண்டுக்கு தாரன்ப சோயுமைப் போலித்தலை வனனெஞ்சே. 260

தலைவன் பாங்கியொடு நோந்து விருதல்

அன்மே விடுகண்டர் காமேசர் வெற்பிலென் னாழியெனும்
மின்மேற் பொரவரும் வெண்மலர்ப் பரணம் வெருண்டடர்ந்திக்
கென்மேல் வரத்தடை யாதுசொல் லாய்மெய்வி னுங்கமலப்
பொன்மேனி யாயரி தன்னோடும் பேதை பொறுத்ததுவே. 261

பாங்கி தலைவியை யாற்றுவீர்த்துத் வருமை கூறல்

கொத்தலர்க் கொன்றையர் காமேசுரனைக் குளிர்வரைபோற்
சந்தர மேவும் புயத்தண்ண லேயெங்கள் தொகையெநான்
எந்த வகையிற் றுயர்கேடு மய்வகை யெண்ணியிவன்
சிந்தைகொண் டேகுமுன் சொன்மனத் தேவயீர்த்துத் தேற்றினனே 262

258 இரவு போன்ற உந்தல் - மதியம் போன்ற மூகம்.

அன்பர் ஊர்வனத்தேனுண்டு - தலைவருடைய ஊரிலுள்ள கந்தவனத் தேனுண்டே.

259 சந்தாபம் - அன்பம். 261 ஆனியெனும் மின் - தலைவி.

17. வரைவிடை வைத்துப் பொருள்வயிற்றிரிதல்

என்பொருட் பிரிவுணர்த் தேற்றிவரக்கென்றல்

ஒருதனைப் பெண்பக் குடையர் கயமுதத் தோலைமுன்னம்
பொருதகத் குலத்தர் காமேசுரனைப் பொருப்பினுயர்
ஒருதனை வேண்டிப் பெருத்தனம் கொண்டுக்கு னெய்துவன்யான்
கருதனை போனடை யாயுரை யாழுகள் காரிகைக்கே. 263

தன்பொருட் பிரிவுரை தீவாட்கென்றல்

மருண்மேவு கெஞ்சினின் மேவாத மன்பர்க்கு வர்ப்புபுரி
யருண்மேவு கண்ணினர் காமேசுரனை யணிவரைமே
விருண்மேவு கூத்தன்பின் னுள்ளத்துள் ளாமெய் வேண்டலென்னின்
பொருண்மேற் பிரிவினை நீயே யுரைசெய் புரவலனே! 264

தீடே னென்றவ ளிங்கல்

உமைக்கொரு பாகம் கொடுத்தா ரிருபதத் தோலுக்கொண்டர்
தமைக்குறை திரவைப் பர்காம காதர் தடவிரிபேல்
முகமக்கீண் யாகிய தொளனைக் கேட்புன் னருள்விழிகள்
இமைக்குமுன் னெயிரிக் தேதளக் கேட்பிற் செய்துவனே. 265

பாங்கி தலைவிக்குத் தலைவன் செல்வுணர்த்தல்

வினைபுண்ணு கெஞ்சிற் புகார்காம காதர் வியன்கிரிமேல்
நினைபும் மனமுங் திடுக்கிடுங் கானி விதைமணிப்பூண்
புனைபும் புயத்தன்பர் செவ்வனச் சாண்மகுப் போக்குமலர்
வினைபுக் குழலணம் கெட்பொருள் தேடி வருவதற்கே. 266

தலைவி பிரங்கல்

தண்ணூர் கடுக்கையர் காமேசுரனைச் சயிலத்திலென்
கண்ணூர் மணிபுனை யான்பிரி யெனென்ற கட்டுரைசைய
யெண்ணுது மன்னர் பிரித்தன சாண்மல சேத்திழையே!
பெண்ணுரை தான்வரு மோபொன்னி னுரை பெருத்தவர்க்கே 267

263 கருதனம் - கருதப்பட்ட அன்னம்

264 எல்லேவேண்டல் ஏன்? சின்பொருண்மேற் பிரிவினை என்று பிரித்
துறைக்க.

பாங்கி கொடுஞ்சோற் சொல்லல்

சங்கே முழங்குத் தடங்குழ்தென் னுறை தழைக்கவந்தோர்
கொங்கேறு கொன்றையர் காமேசர் வெற்பிற் குளிர்ந்தமரப்
பங்கேரு கத்துறை பொன்னையன் பால்வைத்த பண்டினன்னே
நங்கேனவர் சென்ற குறிப்பறி யாதென் னகலின்றுதே. 265

தலைவி கொடுஞ்சோற் சொல்லல்

காலிற் கிளியைத் தெழுத்தோது மாற்றித் காவலர்வெண்
பாலிற் பொலிபவர் காமேசர் வெற்பிலென் னிந்தகொண்டுள்
சேவித் துணைவர் பிரித்தெ வுருந்து மறுவறிந்தும்
ஆவித் துணைவி யெனைவருத் தேலென்ற புண்புகன்றே. 269

வருகுவர் மீண்டெனப் பாங்கி வலித்தல்

மல்லிற் செற்புயத் தார்காம நாதர் மணிவரைமேல்
அல்லிற் பிரிவெண்ணி நீங்காது கூடிய வன்றில்கண்டும்
யில்லிற் றிகழுவத ளாய்செல்ல ரோலிக்கு மின்வரனறிக்
கல்லிற் செறிந்த வருஞ்சரம் போனல் காதுலோ 270

பருவங் கண்டு பெருமகள் புலம்பல்

வையம் புகழ் ஆய்காம நாதர் வரையிறைவர்
சையம் புனைமடற் கேதகை யின்மணஞ் சேர்முதிலே
பெய்யம்பு வேண்மன செய்யம்ப தாமிப் பெருப்பருவத்
துய்யம் படியெங்க னென்னுது நீக்கின ரோண்ணுதலே! 271

இருளை வாய்பென்றல்

விழுங்காழி கஞ்சின் காமேச ராறை வியன்சிரிமேல்
எழுங்காம னேனின் வருந்தென்யின் னேனின் னிருகைகளைக்
கழுங்கர் வொளித்ததிக் கால்கால் கண்டுள்ள மார்வங்கொண்டு
கொழுங்கார்தன் முல்லை ஆல்தூற்ற வெங்கணுங் கூடியதே. 272

271 கேதலையின் மணஞ்சேர் முகிலே பெய்யம்பு; தாழையாடிய பெண்
ணின் மணஞ்சேர்ந்த முகிலானது பெய்யும் நீர்.

272 மின்னோ லின் இருகைக்கும் நகைக்கும் அழுகி யொளித்த கார்த
னும் முல்லைபும் ஆல்தூற்ற கால்கால்கண்டு உள்ளம் தூர்வன்கொண்டு
எங்கணும் கூடியது என்று கூட்டுகே.

இறைமகன் மறுத்தல்

ஆல மருந்திய காமேசர் தய்பதத் தன்பிலரைச்
சூல மெடுத்து வருத்திட வேகமன் னேற்றியது
போல மிகுமயல் பூண்டுடல் வாதி மெனைப்பொழிகார்
கால நலிவிற் பொறுப்பதெவ் வாறுரை காரிகையே. 273

அவர் தூதாவிவந்தடைத்த திப்பொழுதெனத் துணைவிசாற்றல்

தந்தி புரித்தவர் காமேச ராறைத் தடங்குலியெயில்
புந்தி கலங்கி வருத்தே னினியிந்தப் பூமிதனில்
இந்திரன் போலுநங் கேள்வரின் னேவரற் கேதுவதாய்
முந்தி விடுத்தவர் தூதாக மெகத்தை மொய்குமுலே. 274

மீணையிழி யாற்றல்.

நாலிய மானறித் தோர்காம நாதர் தடங்குலியெயில்
ஆவிப் பிரிந்த வுடல்செல்லு மோவென்ற வன்பரின்ப
மேலிய சொற்பழு தாலுதென் றேலிரை வரனாகக்
காலி விழியணக் கேயனு கூலமிக் கார்வரவே. 275

அவனவட் புலம்பல்

சுதிராய் கடித்தவர் காமேச ராறைத் தடங்குலியே
கதிராயக் கொங்கை விழிகீர் புணரவென் கட்டுவையை
முதிரை மனத்தெண்ணி யெண்ணிமெய் வாட முயங்குமென்றேற்
கெதிராக வந்து வருந்துக்கொ லோவென தின்னுயிரே. 276

மீண்டுவருகென்ற காலத்திற் தலைவன் பாகடுகு சொல்லல்.

பாலாழி மால்புகழ் காமேசர் வெற்பிற்பண் பார்வலவர்!
காலாழி தேர்தூர் கங்கடி தேகக் கருதுவெய்யோன்
மேலாழி யுட்புரு முன்னேமின் னூர்புக வேண்டுகெற
மாலாழி நீந்திக் கரையேறிக் கூடி மகிழ்வதலே. 277

277 சதிராய்; வீரகாய்.

மேகத்தள்ளேடு சொல்லல்.

பார்தே சொன்கொண்ட காமேசர் வெற்றிப்பல் காணுஞ்செல்லும்
கார்தேர் முகிலினம் காள் சொல்லு கிருட் கருகிகெடுஞ்
சீர்தேர் பொருளிற்ப் பித்தேயின் மீண்டவென் சேர்வரனவ
ண்தேர் வரும்வழி பார்த்தேழு மால்கொண் டெழ்வவர்க்கே. 278

வலம்புரி கேட்டவன் வரவறிவுறுத்தல்.

மீனார் விழிபங்கர் காமேச ராறை வியன்சிலம்பில்
காணர் குழன்மட வார்தொழ வோங்கிய காரினகரி
தேனார் கமலமின் போன்றனை யாதலிற் சேர்செடுமாள்
ஆனார் வரவைய வலம்புரி யோடிய கண்புரொண்டே. 279

வலம்புரி கிழத்தி வாழ்த்தல்

முளைக்கண் வருமுத்தர் காமேசர் காதின் முயங்கியவென்
கிளைச்சுக்கம் பெர்வ வெளிபெற்று வாழி கிளர்மலர்ந்தார்
தனைக்கும் புயந்தன்ப சென்பால் வரவினைச் சாற்றினயால்
வனைக்குலங் கூடி வலம்புரித் தேந்தும் வலம்புரியே! 280

தலைவன் வந்துறி பாங்கி நம்மை தினைத்தமை வினுதல்.

தலைத்துதித் தோர்க்கெளி யார்காம நாதர் சாலிலமன்
மலைத்திரு மாதன்ன மின்னார் மயல்கொண்டு வாடமனத்
தினைத்தனத் தேவைத்துச் சென்றுழி கின் றுழி பெங்குடுமெம்மை
நினைத்ததுண் டோயன்ப சேசொல்லு விருள்ள சேய்க்கொண்டே. 281

தலைவ னினைத்தமை சேப்பல்.

பண்டா ரணன்புகழ் காமேச ராறைப் பனிவரைமேல்
தண்டா மரைமுனைக் கொங்கரும் பியாளைத் தடமருப்புக்
கண்டா தரித்தென்க ணுள்ளமின் வேமக சந்தமுண்ணும்
வண்டார் குறனுக்கண் மாது டனத்தை மறந்திலவே. 282

281 மனத்தினைத் தனத்தே வைத்து என்று கூட்டுக.

தலைவியை யாற்றுவித்தமை பாங்கி கூறல்.
கட்டார் திசையும் புகழாறை வாழு மினைவர்கெடுங்
கட்டார் புரமெரித் தோர்காம நாதர் கனவரைநின்
கிட்டாப் பொருட்டிரி வான்மிகு மேகங் கிளைத்தவெங்கன்
மட்டார் குழனி வருந்தாமற் காத்தனன் மன்னவனே? 283

2. வரைவியல்

1., வரைவு மலிவு.

காதலன் முகிலினை விடுத்தமை பீங்கி காதலிக்குரைத்தல்.

உணர்த்தாத வன்பணி காமேச ராறை யுயர்வரைமேற்
பணந்தா ழாவல்குற் பைத்தொடி யே! யுனைப் பண்புடன்முன்
புணர்த்தாரின் காதலிப் போலே வளரும் பொருண்மலையைக்
கொணர்த்தாருளது முகிலித்பொன் லாக்குங் குறிப்புக்கொண்டே. 284

காதலி நற்றுய்ன மகிழ்ச்சி யுள்ளல்.

மின்கவர் பங்கினர் காமேச ராறை வியன்சிலம்பில்
வன்கதிர் வேலண்ண னன்முணக் கோலம் ஸனைந்துமகிழ்ந்
தென்கார் தான்பிடித் தன்நிலைச் சுற்று மியல்புகண்டே
தன்க ணிரண்டு மகிழ்வது மேயெய்க்கைத் தந்தவனே 285

பாங்கி தயர்வரை வெதிர்த்தமை தலைவிக்குரைத்தல்.

பரசு புணர்த்தவர் காமேச ராறைப் பனிவரைநின்
னுரைசெய் மண்ம்பொருட் டாற்பொன்னு முத்து முயர்ந்துந்
வரசு பரவ வருங்கதிர் வெற்காத் தன்பர்தம்மை
முரசு மறைந்தெதிர் கொண்டார்கல் கானவர் மொய்குழலே! 286

தலைவி யுலகையாற்று துளத்தொடு கிளத்தல்.

விடத்துதைப் பாம்பணி காமேச ராறை வியன்சிரிபோற்
தடத்தகு தோளன்பர் தம்பாத் பகலுந் தனியிரவும்
கடத்து வருத்திய செஞ்சேலைக் கொங்கையி னுடுக்கண்ணில்
இடத்துடிச் சிந்தது காளை மணமென் தியம்பியதே. 287

284 முகிலிற் பொன்; முகிலின் மேலுள்ள பொன்னிதம் வாங்க்த பசப்பு

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்.

பணிமாலைப் பூண்டவர் காமேசு ராஜைப் பணிவடைபோற்
நிணிமாலை யம்புய னேபுயி போற்றச் செழிந்தருள்வாய்.
மணிமாலைக் கொங்கையின் சங்கரர் களத்தின் மணமகிழ்த்தல்
நணிமாலை பின்று மணமாலை யாக வணங்குதுவே. 288

தலைவி மனம் பொருட்டாக வணங்கப் பராநிலை
பாங்கி தலைவற்குக் காட்டல்.

ஐமல ரோன்றொழுங் காமேசு ராஜையெம் மாயிழையான்
செம்மலர் போலு மூகத்தாய்நின் கண்மணஞ் சேர்பொருட்டால்
இம்மலை வாழ மணங்குக் கீழம்பலி யீய்க்கன்பினால்
கைம்மலர் தூசித் தொழுதன்பம் வேண்டுதல் கண்டருளே. 289

தலைவி யணங்கைப் பரா நிலை கண்ட தலைவர் மகிழ்தல்

நிண்மபுனை ருலத்தர் காமேசு ராஜையில் லீடியயிச்
ருணம்புதி திவ்வண்ண மெய்திய வாதென்கொல் கூறுமொரு
கணம்பிரித் தேர்த்தெய்வங் கண்டறி யாயித்தக் காரிகையென்
மணம்பொருட் டாலில் வணங்கினை வாழ்த்தி வணங்கியதே. 290

2. அறத்தொடு நின்றல்

கையறு தோழி கண்ணிர் துடைத்தல்

கஞ்சனத் தான்பணி காமேசு ராஜைக் களவரைமேன்
மஞ்சனத் துக்கு நிகர்கூந்தல் மென்னடை வஞ்சிவஞ்சு
கெஞ்சகற் ருய்முன் முனிந்தன னேவன்றி கேர்கொடிய
அஞ்சனத் தின்றன்மை யோகண்க ணீர்முத் தரும்பியதே. 291

தலைவி கறுத்தற்குக் காரணங் கூறல்

மறிவுறு வேண்டுகை யாதணி வேணியர் வானவர்நாழ்
பொறிவுறு மால்கிடைக் காமேசு ராஜைப் பொருப்பின்மின்னே
செறிவுறு கானி வொருவஞ் சுகவென்னைச் சேர்ந்தகலா
அறிவுகொண் டேனின ரால்கிழி நீர்கொண் டழுங்கியதே. 292

288 ஐம்மலரோன்; மன்மதன்.

291 கஞ்சனத்தான்; காஞ்சனத்தான் காஞ்சனம்; பொன், பிரமன் என்ற
படி. கஞ்சம் அனத்தான் கஞ்சனத்தான் என்முயிற்ற என்றம்
கொள்ளலாம்.

292 ஒருவஞ்சகர்; தலைவர், தலைவர் அறிவு கொண்டேனென் அதனால்
அழங்கினென் என்றபடி.

தலைவன் நெய்வங்காட்டித் தெளிப்பத் தெளிந்தமை
யெய்தக் கூறல்.

நந்தணி வெண்குழைக் காமேசர் வெற்றேற்றம் சொலைத்தென்றல்
கொந்தலர் பூமணங் கொண்டிழ னாடர் குறித்துவக்கே
கிந்தை மயங்கி வருந்திடு வேனென்று தேறச்சொன்ன
வந்த மொழியெமய பென்றெண்ணி னேனென் னறியின்மையே. 293

தலைவி யிகழ்த்தமை யியம்பல்

கொன்புனை ருலத்தர் காமேசு ராஜைக் குளிர்வரைமேன்
மின்புனை சிற்றிடை மெல்லிய லேவஞ்ச மேவிழைவர்
இன்புனர் போலென் மனத்தேற வேறுரைத் தேகினரால்
அன்புடை யோர்சொற் பழுதாரு மென்ப தறிந்திலனே. 294

தெவிவிடை விளங்க னதுகேட்ட பாங்கி யியற் பறித்துரைத்தல்
சேவார் கொடியினர் காமேசு ராஜைச் செழுஞ்சிலம்பில்
தாவாத தெய்வமு னீங்குகெனென் றேறுதின் தாமகன்றர்
ஏவார் விழியணங் கேட்பா லாலுண் ணினத்தவுடல்
பூவா னதுகடுங் காயா ன நன்பர் பொருத்துள்ளமே. 295

தலைவி யியற்பட மொழிதல்

வணக்கொன்றை யாலையர் காமேசு ராஜை மணிவரைமேற்
கணக்கொற் தளமலி வேலின்னின் மாமதி காவியலா
தனக் கின்ப மென்றுத் தருவது போலத் தளித்திருக்கும்
வணக் கின்பமெய்துங்கொ லோவன்பர் தானங் கிருக்கினுமே. 296

தெய்வம் பொறைகொளச் செக்குவ மென்றல்

பற்றன்பர் போற்றிய காமேசர் வெற்பிற்பொற் பாவைகல்லாய்!
மற்றங்கு திண்புயத் தென்னுயிர்க் கேள்வர் வசனத்துற்ற
குற்றம் பொறுத்தி குலதெய்வ மேயென்று கூறியலா
நற்றந் தவிர்க்கு மலர்ப்பாதம் போற்ற வணைகுலமே. 297

294 கொன்புனை ருலத்தர்; டயனின் திச் ருலத்தைப் புனைந்துள்ளவர்.
297 முதல் 300 வரைபுள்ள ஐந்து பாட்டுக்களை யுடைய ஏடு இன்ன
மையால் இந்ரு காணப்படும் 5 பாட்டுக்களும் திரு.. அடிகளாசிரி
யரால் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டது.

இவ்வயிற் செறித்தமை சோவில்

செஞ்சடை நீண்டுநீர் காமேசு ராணைச் சிலம்பின்மதன்
ஐஞ்சர மான கிழியணல் கேயுழ காதகத்தைப்
பஞ்சாந் தன்னி லடைத்தா லெனவுட் படைக்க வெண்ணை
நஞ்சா வண்ணையில் பிற்செறித் தானென் னகில்வதுவே. 298

செவிலி கணையருளவன் வரக் கண்டமை கூறல்

வாணன் புரத்த வனஞ்செறி யாறை வளநகரில்
பூணன் மலர்செறி தாசன் பொருப்பினுள் போர்கிடலால்
யாணர்க் குழல்செறி மாதே! நம் மண்ண யணந்துகண்டான்
பாணர்க் கருந்திரு மாயன் மருகன் பரிசென்னலே. 299

செவிலி, தலைமகள் வேற்றுமை கண்டு பாங்கியை வினாது

பிர்பூத்த மேனியும் பெய்துனிச் கண்ணுமடின் வல்அயிழந்த
கார்பூத்த வோதியுக் கண்டன சுற்றார் அடிநிறைஞ்சுத்
செபூத்த மேனியர் காமேசு ராணைச் செழுவரைமேல்
வர்பூத்த மாலை யோளக்கண் பேதை வயங்கெழவே! 300

பாங்கி வெறி வினக்கல்

வெறியே அறியுஞ் சிறப்புடை வேலன் வியன்மொழியால்
மறியே யதத்துப் பவியிட வெண்ணும் மடவன்னையர்!
சறியே வளரும் வனஞ்செறி யாறைக் கனவரைமேல்
கெறியேய் மடத்தை மயல்மாந் துமோசொனும் வேய்கொண்டே 301

வெறி வினக்கிய அதனுல் செவிலி பாங்கியை வினாது

வானு ருடையினர் தேவச்செறி யாடையர் வன்மைசெறித்
தேனார் கடுக்கையர் வெண்டுகட கண்ணியர் தென்செறித்த
ஆனார் கொடியினர்க் காமேசு ராணை யணிவரைமேல்
மானார் மடத்தை! மயநா ரணமெது மக்கையறவே. 302

298 மதன் ஐஞ்சரம்; தாமரை; அரோகு, மா, முன்னை, குவளைகளின்மணி
299 வாணன், வகம்பவாணன்

பூணையும், தாணையும் தரித்த தலைவன் பொருப்பினே திருளில்
போர்திட என்று பொருள் காண்க.

300 இது மாலைக்காலத்திற்கும் மால்கொண்ட தலைவர்க்கும் சிலேடை.

தோழி பூத்தகு புணர்ச்சியால் அறத்தொடு நிறநல்

வேனென வந்தனன் அக்கா னொருவன் விரைமணந்த
கோளரி தய மரைமலர் ருற்று கொடுத்தனனல்
ஆளரி போற்றுகல் காமேசு ராணை யணிவரைமேல்
வானென மேவுக் திருக்கண் படைத்தகம் வஞ்சியர்க்கே. 303

புளறகும் புணர்ச்சியா லறத்தொடு நிறநல்

கடுத்தாவு வேல்விழி வெற்பா ரணங்கின் கனநனத்தின்
வடுத்தாவு மாப்பினர் காமேசு ராணை மணிவரைமேல்
அடுத்தாழன் கொண்ட கணையிழக் தமிழ்த்துமப் போதினில்வர்
தெடுத்தா னொருவனுன் மங்கைகல் லாடனை யின்பக்கொண்டே 304

கவிருதரு புணர்ச்சியா லறத்தொடு நிறநல்

நஞ்சியல் கண்டத்தர் காமேசு ராணைநன் னாட்டிலன்பு
விஞ்சிய வல்லிப் பயத்திற் தலைநஞ்செய் வேனென்னவே
மஞ்சிய லிண்ட புனத்தே வருமத வாரணத்தால்
அஞ்சிய வஞ்சியைக் காததெடுத தானக்கொ ரண்ணல்வத்தே. 305

தலைமகள் வேற்றுமை கண்டு நற்றய் செவிலியை வினாது

மயனுத்து கண்பர்க் கொளியா ரயணம் மணித்திகிரி
புயலும் புகழுகல் காமேசு ராணைப் போற்றின்போற்
கயலுக் திருவிழி மானார் குணமும் கனிமொழியுத்
செயலுக் தனிசெஞ்சம் வேறுய தென்கொ றிருக்கெழவே. 306

செவிலி நற்றய்க்கு முன்வினை மொழியா ளறத்தொடு நிறநல்

பொய்யான வுன்னம் புகார்காம நாதர் பொருப்பில்வன்
மய்யான கூத்தல் வடுவிழி யாய்தொன் மதம்பொழிதர்
மெய்யான வத்தது வோவென்றெம் மாலை வினாவினயிற்
கையாணைப் போலொரு காளைவர் தென்முன் கலத்தனனே. 307

3 உடன் போக்கு.

பாங்கி தலைவர் குடன்போக் குணர்த்தல்

வெண்டலை மாலைவர் காமேச சாறை விபங்கிரிமேற்
நிண்டவைத் தோளண்ண னுன்னுர்க் குடங்கொண்டு

சென்றதன்வாய்

கண்டமர் சொல்லெங்கள் மங்கைகல் லாடன் கணதனத்தக்
கண்டமெல் லாம்கிலை யாய்க்கொடுத் தானு மலைவி ளிலேயே. 308

தலைவன் உடன்போக்கு மறுத்தல்.

அளிச்சமும் அன்னத்தின் னாபிரும் முன்னென வஞ்சமுங்கள்
கனிச்சுவை சேர்சொல்லி மெல்லடி பாலெவல் கல்லதர்வாய்
தனிச்சு நடப்பதென் னேதான்கன் தியந்து தணிப்பரிதாம்
முனிச்சங்கம் போற்றிய காமேசர் கானினின் மொய்குழலே. 309

பாங்கி தலைவனை யுடன்படுத்தல்.

பொருட்கினை யாட்டினர் ஆதான வர்வந்து போற்றமன்பர்
மருட்கொலை நீத்தி யருள்காம நாதர் வரையிறைவர்
இருட் குகை நோக்கு வின்னுட னேசெல்லு மெல்லையிலுன்
னருட்கடன் மேல்வரு மோபாலைக் கானத் தழற்கொழுத்தே. 310

தலைவன் போக்குடன்படுத்தல்.

காழிக் கறைபுக லூராதம் பாட்டிற் கருத்துவைத்தோர்
ஆழிக் கடுவுண்ட காமேசர் வெற்பி லணங்கையாய்!
ஊழிக் கனலி வடிவொ வெணுஞ்சுரத் தொன்றியென்கொல்
யாழிற் கனிமொழி மென்பூங் கொடியைக்கொண் டேருவதே 311

பாங்கி தலைவிக் குடன்போக் குணர்த்தல்.

கெறிபெற்ற வன்புறன் னாகாம நாதர் கெடுக்கிரிமேல்
வெறிபெற்ற மாலைக் குழலணல் கெய்க்த வேலரிசை
மறிபெற்ற வல்லி யெனத்தரு வாளுங்கள் மங்கையென்றார்
குறிபெற்ற வன்காப் போக்கெண்ணி யோலன்பர் கூறியதே. 312

309 முனிச்சங்கம்; முனிவர்களின்கூட்டம்

310 மருட் கொலை; மருளை யும் கொலையை யும்

311 காழிக்கிறை; திருஞானசம்பந்தர்

புகழார்; திருநாவுக்கரசர்

தலைவி தானறி விரங்கல்.

கல்லா லெறிபத்தர்க் கின்புறன் வர்கரு தாருளத்தில்
நில்லாத்தென் னுறையிற் காமேசர் வெற்பி விலைமருவு
கல்லார் குணமொரு கான்கின்முன் னுமந்த நற்குணமும்
இல்லாத பெண்பிறப் பென்னுமின் னேபுக சின்னிலத்தே. 313

கற்புமேற்பாடு பாங்கி கூறல்.

தன்னை யறிவு மவர்க்குத் தலைவர்தக் தானடைத்தோர்
முன்னை வினையகற் துங்காம நாதர், முதிர்வனாகும்
இன்னிலத் திற்பொரு ளுண்டாகில் யாவும்வக் தெய்துதல்போல்
மின்னனை யாய்க்கறி னுற்குணம் யாவும் விளைந்திடுமே. 314

தலைவி யொருப்பட்டெழுதல்

இனியா ரிறைவ ரலர்நாடி யான்சென்ற பின்னரச்சங்
கினியா ரணைய மடங்கைகல் லாயிம வெற்பருண்மா
னினியா கொருபங்கர் காமேச சாறை யியல்வரைமேல்
இனியா ரிம்மூரி லலருரைப் பார்க ளியம்புகலே. 315

பாங்கி சுரத்திய னுறர்த்துறி தலைவி சொல்லல்

நிதியல னன்பினர் வெண்டா மரைவி விலைகொண்டபா
ரதியம ராறையிற் காமேசர் வெற்பிற்தம் மனையெனும்
கொடியனல் சேர்மனை யிற்கொடி தோகல் கொழுந்முத
மதியமுன் செல்லப்பின் யான்செல்லக் கூடிய வன்காமே. 316

பாங்கி தலைவியைத் தலைவற்குக் கையடை கொடுத்தல்

தேனும் அசவும் புனைகாம நாதர் நில்லிசெலமை
நாளும் பிரித்தறி யாள்நிறி யானெங்க ணன்மடங்கை
நீளும் புனைபுகழ் மன்னவ! நீயுமின் னேரிழையும
வேனும் இரதியும் போலிருப் பிருள் விரும்பமுந்தே. 317

313 கல்லார்குணமொரு காங்கு; காணம், மடம், அச்சம் பயிர்ப்பு.

பாங்கி வைகிருள் விடுத்தல்

விதைவா னதிமுடிச் சாமேசர் வெற்பினி னீடுமலர்
அறைவார் வெருவும் படிவெஞ்சொற் கடற்கம் மன்னையர்க்கும்
முறைவாய்த் தேனிற்கு மின்பார் மொழிகள் மொழித்தபின்யான்
பிறைவா னுதலணைக் கெவரு வேணுகள் பின்வழியே, 318

நலைவையத் தலைவன் சுரந்துய்த்தல்

கோடலைத் தாரஞ் செரிவய லாறையிற் கூடுமன்பர்
கோடலைத் தீர்த்தவர் காமேசர் வெற்பி லுவந்தருயிற்
பாடலைக் கேட்டு மகிழ்வா யினத்திற் படருமஞ்ஞை
கூடலைக் கண்டு கடப்பாய்மின் னே!யிங் வருஞ்சாமே, 319

தலைவன் தலைவி யயர்வறித் திருத்தல்

நாலாறன் னாமுருக் காமேச சாறைகண் ணுப்புயங்கள்
போலா திடைவெம் பாலுறுத் தாமற் பொருந்துகெடு
மாலாற மாமலர் மின்னே! கடத்து வருத்தியனின்
காலாறு மட்டு மிருத்தருள் வாயித்தக் காவகத்தே, 320

தலைவன் தலைவியை யுவந்தலர் துட்டி யுண்மகிழ்த் திருத்தல்

சங்கர முக்கணர் காமேச சாறைத் சயிலத்திலுன்
பங்கய மாள முகவேய்வு மாற்றிப் பதம்வருடித்
கொங்கலர் ருட்டிக் குழல்கோதி மாலைகள் கூட்டமின்னே!
இங்கித் தல்கினை விய்வாறு வந்திங் கிளைத்ததுவே, 321

கண்டோ ரயிர்த்தல்

கத்தத்தென் னாறையிற் காமேசர் வெற்பினித் தோன்றலத்தச்
தித்தச னென்னி லணங்கனன் னோனித் திருத்திழையாள்
ஒத்த சதியெனின் காண்பரி யாளவ ருண்மகிழ்வா
யித்திறத் திங்க னிருப்பவர் யாவரென் றெண்ணரிதே, 322

320 நாலாறன்குமுரு; இருபத்தி நான்காவிய ஆன்ம தத்துவமல்லாத
வடிவையுடைய காமேசர்.

கண்டோர் காதலின் வினக்கல்

கிளைக்குஞ் சடைமுடிச் சாமேச சாறைத் கிரியின்மன்னு!
இளைக்கும் படிசெல்ல வெண்ணு தருஞ்சரம் யாந்தழையால்
வளைக்குங் குடிநிற் கணியுண்டு தங்கி வளர்பரிதி
முளைக்கும் பொழுதுசெல் விரவருந் தாடும் முதிர்பதிக்கே, 323

கண்டோர் தன்பதி யணிமை காற்றல்

நாடும் பழம்பொருள் காமேச சாறைகண் னுட்டிழைவா
நீதிஞ் சாமரை நாழிகை காணிது நீங்கிலன்பு
கூடுங் குரிகில்வந் தானென வாசீக்குங் கொள்கையென்ன
ஆடுங் கொடிகளுன் னூரிஞ்சி தோன்று மழகுடவே, 324

தலைவன் தன்பதியடைத்தமை தலைவிக்குணர்த்தல்

தாயியல் கூந்த லணங்கேயல் வேசையத் தண்டல்குழ
மாரி முழங்கன்று காணும்பர் போற்று மலைபிறத்த
நாரிபங் காளர்க்கு காமேச சாறை களிமணஞ்சேர்
பேரிடை யின்முழக் கென்றறி வாபுட் பிரியமுற்றே, 325

4. சுற்பொடு புணர்ந்த கவ்வை

செவிலி, பாங்கியை விதை

விந்தையு மிந்திரை யுஞ்சேரு மாறையில் மேவிவளர்
எந்தையர் கெயகல் காமேசர் வெற்பி விசையுபகல்
கிந்தை தனக்கஞ்சந் தாயுந் தமொடு நீயுமெண்ணிச்
சுந்தை வருத்த மடந்தையெய் கேயின்று சென்றனசே, 326

பாங்கி, செவிலிக்குணர்த்தல்

வினைத்தேவர் போற்றிய காமேசர் நாட்டியன் மெல்லியலர்
முனைத்தே புரைத்த வெறுப்பால் மெலிந்து முகைகையாய்!
கினைத்தேன் சுருங்குழ லான்மனந் தானெடு காட்சென்றதால்
கினைத்தே கினைவெம் புனத்தே தலைவரின் னேயங்கொண்டே, 327

325 ஆறகடூரில் காமேசர் மணஞ்சேர் பேரிடை முழக்கென்று
கூட்டுக.

327 வினைத்தேவர்; ஆக்கல் காத்தல் அழித்தலாகிய வினையைச் செய்யும்
பிரமன், திருமால், உருத்திரன்.

பாங்கியி னுணர்ந்த செவிவி தேற்றுவார்க்கெதிரிந்து மொழிதல்
முன்கணப் பண்பணி காமேச ராணையின் மொய்தமுழிர்!
என்கணின் பான்மொழி கூறினித் தேற்றாய் தென்கொன்முலைத்
தன்கண் பொழியுமின் பாண்டி. நேயத் தருமெமக்கு
புன்கண் கொடுத்தகன் குளென்செய் வேளின்மென் பூக்கொடியே. 328

செவிவி, தன்னறிவின்மை தன்னெதொத் துரைத்தல்
கையோர் மறியவைத் தோர்காம நாதர் கணவரைமுழ
மையோ டிகல்குழ லாயாடல் காரண மாகவஞ்சி
வெய்யோன் வெயில்கிரு மேனியிற்பாய வெளிகிருத்தான்
ஐயோ! இவன்செய்த மாயத்தை யானுந் தறிக்கிலனே. 329

செவிவி தெய்வம் வாழ்த்தல்

மஞ்சேறு செவினர் காமேசர் தந்தருண் மைத்தகத்தர்!
கெஞ்சே மகிழ்ந்தருள் வாய்வள்ளி நாயக னேயுன்குச்
செஞ்சேவல் கன்மயிற் காணிற்கை வைத்துணர் சிந்தைசெய்வேன்
பஞ்சே யனைமெல் லடிமலர்ப் பாவையென். பால்வாலே. 330

செவிவி நற்றய்க் கருத்தொடு நிறநல்

பொற்று மரையடிக் காமேச ராணைப் பொருப்பின்வளை
கிற்று னீண்ட துதன்மட வீர்கல்லை மெய்வருத்திப்
பெற்றார்க டம்மின் மனமொரு மித்துப் பெரிதமய
ஹற்றார் பெரியசென் தெம்மைவிட் டேகினை னொண்டொடியே 331

நற்றய் பாங்கி தன்னெடு புலம்பல்

நரியைப் பரிசெய்த காமேச ராணைநன் னுட்டினிற்செய்
வலியிற் செறித்த விழியா னொருவன் மயல்கொண்டென்னை
பிரியக் கருதுமுன் வீயுரை யாத பிறைதுதலாய்!
ளரியிற் கொரிந்தகெய் யொத்தது காணின் தியம்பியதே. 332

328 கூறி+இனி கூறினி என்றயிற்று. கூறி என்னும் எச்சத்தன்
இகரங்கெட்டது.

329 வஞ்சி ஆட்கொணமாகக் கொண்டு வெயில் திருமேனியிற்பாய
உடலம் வெளுத்திருந்தான்; அவன் உடன்போக்கை கெஞ்சுட்
கொண்டு அங்கனம் சிந்த மாயத்தை யான் உற்றறிந்திலன்;

அதுகேட்டுத் தோழி யருங்கல்கண்டு நற்றய் புலம்பல்
வில்லவன் போற்றிய காமேச ராணை வியன்சிலம்பில்
வல்லினை கொங்கையின் னீயு மிரங்கலென் மாதாதல்
புல்லிய பாங்கிற் போயின னென்று புகன்றபொல்லச்
சொல்லமு லேயின்றெ னுள்ள ருணைச் சுடுகின்றதே. 333

நற்றய் பாங்கியொடு புலம்பல்

வாங்கிய மேருயில் வர்க்காம நாதர் மணிவரைபோல்
ஐங்கிய வர்முலை யொண்டொடி வீர்த்துறை பொன்முமலர்
தாங்கிய பஞ்சனை முன்னென் லஞ்சக் தளிரடிசேர்
பூங்கொடி சென்றதென் வாராற லோடும் புகைவனத்தே. 334

நற்றய் அயனார்தம்மொடு புலம்பல்

பூணும் அரவினர்க் காமேசர் வெற்பிற் புனைபிறையிர்!
நாணும் புகழ மகல வொருவனின் கண்புகொண்டு
கொண முயர்கன்னி யார்க்காத் தேவிய கொதைதன்னைக்
காணு மனவுந் தரிக்குங்கொ லோவென் கருத்துயிரே. 335

நற்றய் தலைமகன் பரிவிட் தன்னெடு புலம்பல்

வென்றிகொன் குலத்தர் காமேசர் வெற்பிலென் மின்பயிலும்
மன்றலஞ் சொலை நிறலே! வளைநிற் நிறைமயிலே;
யின்றெ னுயிரும் அறியுங்கொண் டேசரத் தேவியென்
சிந்த நினைவுக் கொளலோ வுமைவைத்து லீங்கியதே. 336

நிமித்தம் போற்றல்

வெண்கொடி யேய்மதில் சூழாறை வாரும் விமலர்செய்வேற்
கண்கொடி யேய்ப்பங்கர் காமேசர் வெற்பிற் கருத்துவந்து
தண்கொடி யேய்தகை கல்லுண வென்றத் தருகுவன்யான்
வண்கொடி யேயின்மென் பெண்கொடி மீன வசக்கதையே. 337

333 வில்லவன்; மன்மதன்

335 கருத்தயிர்; கருத்தம் உயிருக்

336 களைசித்திலே; களைத்துக்கட்டப்பட்ட சின்ன இல்லை.

337 செய்வெல் கண்கொடி; செய்வென்போன்ற கண்ணைபுடைய கொடி
போன்ற உமாதேவி;
தண்கொடியே வண்கொடியே என்று காக்கையை விளக்கினார்
நற்றய்.

தற்றுய் சுரத்தணிவித்தல்

வரைவாய்த்த வில்லினர் மாலாண் வாளியர் வாரிதொழ்
தரைவாய்த்த தேரினர் காமேசர் வெற்பிலென் னறவனல்லாய்!
குரைவாயும் வெப்புறும் பாலைச்செக் காலுயர் சோலைமலர்
விசைவாய் மருத மெனத்தழைத் தேருளிர் மேவுகவே. 338

தற்றுய் தன்மகன் மென்மைத்தன்மைக் கிரங்கம்

அண்டமெல் லாமுண்ணு மங்கியு மஞ்ச மரியலிடம்
உண்டவ யாறையிற் காமேசர் தெற்றி யியளிப்பவனல்
கொண்டெழு பாலைப் பரலா விறுபதக் கொப்பளிப்ப
வண்டமர் பூங்குழல் சென்றதெவ் வாறு மணமகிழ்க்தே. 339

தற்றுய் தன்மக விளமைக் குவமேவித்திரங்கல்

எட்டுற்ற திண்புயத் தார்காம காத ரியல்வரைமேல்
தட்டிப் பாப்புக் தளிர்மேற் றுயிறும் போதினுக்கக்
கட்டுற்ற கைவிடிற் கண்ணீர் சொரிந்து கலங்குமின்னி
விட்டுப் பிரித்தது தான்றலை நாளில் விதிப்படியே. 340

தற்றுய் தன்மக வச்சத்தன்மைக் கச்ச முற்றிரங்கல்

கலைமா னிறைபுக ழாறையில் வாழுக் கடவுண்ட
மலைமா வுரித்தவர் காமேசர் வெற்பிலிவ் வன்காததே
கொலைமாவில் வேடர் ஐரிதா வேகண்டு கோகனக
நிலைமா னிகசென் மயிலஞ்சிச் சோர்வுற்று நின்றிறமே. 341

ஆயமுத் தாயு மிரங்கக் கண்டோர் காதலிவிர்க்கம்

கேயர்தென் னாறையிற் காமேசர் வெற்பி னிறைமதியே
யாய முகத்தின ளாடிடம் யாவுக்கண் டன்புரொண்டே
தாயு மிகமெலிக் தானாய காதருஞ் சார்த்தவரு
மேய வருத்தமுற் றுரென்கொ லோவென்று எண்ணரிதே. 342

338 குரை; ஒலி விரை; வாசனை

339 அனலானது இவறவன் தெற்றிக்கண்ணில் சென்றொளிக் கும்படி
வெப்பத்தைச் செய்யும் பாலைவனம்.

340 தயிர்; படுப்பதற்காகப் படுக்கையின் மேவிட்ட இளந்தயிர்.

341 கலைமான்; கலைமான்.

கோகனகம் நிலைமான்; தாமரைமலரில் நிலைத்துள்ள இலக்குமி.

செவிலி யாற்றுத் தாயைத் தேற்றல்

மறத்து மினிதுரை யாவய லார்மகிழ் வாகவெல்லை
துறந்த துயர்கொண் டிருப்பதென் னீயன்னை! தொல்புகழோ
டறத்தழை யாறையிற் காமேசர் வாழெழுத் தஞ்சிலொன்றில்
பிறந்த புன்குளன் றோயிருப் பாணம் பிறைதுதலே. 343

ஆற்றிலை முக்கோற் பகவரை விதுதல்

குறியோர் பொருள்வைத் திருவினை நீக்கிமுக் கோல்பிடித்து
கெறியோ டமைவரு மந்தண ரேசொல்லும் நீடுமலர்
செறியோடை யாறையிற் காமேசர் காட்டொரு செல்வர்பின்னே
மறியோ டுகல்கண்ணி சென்றனன் காணு மணமகிழ்க்தே. 344

மிக்கோ ரேறுக் காட்டல்

வெம்போ தகவுரிக் காமேசர் வெற்பிலின் மேவியவன்
னம்போ னடைச்சிறி யாளோர் விடலைபின் னண்புகொண்டே
செம்போ தணிபத கோகச்சென் றுறென்று சிந்திப்பதென்
அம்போதி தந்த சசிமக வானை யடைந்தனனே.

செவிலி யெயிற்றியொடு புலம்பல்

அலர்கொன்றை வேணிபர் காமேச ராறை யணிவரைமேல்
உலவுஞ் சிலைக்கையர் கார்கமேனிச் சேயருஞ் சிக்கலினர்
கலமுந் தெயின சணங்கேசொல் லாபுண்ணி காணடைந்தேன்
அலர்மெல் லடிவஞ்சி காண்பின் சென்றகல் லாதெமக்கே. 345

343 எழுத்தஞ்சு; மூப்பஞ்சாக்கரமந்திரம்.

ஒன்றில்பிறத்தபுலி; அஞ்செழுத்துள் ஒன்றாய் ஈகாரத்துள்
பிறத்த பூமிபென்க.

344 குறி ஓர்பொருள்வைத்த; மனக்குறிப்பைக் கடவுட்பொருளாகிய
ஒன்றில் வைத்தது.

345 மேவிய அன்னம்போல் கடைச்சிறியான் என்று கூட்டிடுக.

அம்போதி தந்த சளி; திருப்பாற்கடல் ஈன்ற இத்திராணி.

346 எயினர் அணங்கே; உண்ண காள் அடைந்தேன்; வஞ்சிகாளை
பின் சென்ற கல்லாறு எமக்கே சொல்லாய் என்று கூட்டிக்.

செவிலி குரவோடு புண்பல்

வேளைப்பு ரந்தநன் காமேசர் காட்டுன்னை மென்முடிக்கொண்
டானைக் கொடிய, வருஞ்சுரத் தேகமென் நன்புகொண்டன்
னானைக் கருதித் தந்தை யிலைவஞ்சு நண்புபெற்ற
கானைக் கிளியையகொல் லோசுர வேபுன் கருத்துநன்றே. 347

செவிலி சுவடு கண்டிரங்கல்

வலத்திற் றடியணி காமேச ராறை மணிவரையின்
புலத்திற் கினத்தெழு மெண்கடி யாமப் புதைத்தவடி
தலத்திற் குழித்தவின் னீளடி யேயிலர் தம்மடியாம்
நிலத்திற் பதித்தவின் மெல்லடி பாவை நிலையடியே. 348

செவிலி கனத்துடன் வருவோரைக் கண்டு கேட்டல்

வல்லிபுற் றாய மயிலோனும் பொல்வரு னீர்! தழுவே
புல்லிய பாலைபிற் சென்று நுமைக்கண்டு போற்றிலவோ?
சொல்லிய வஞ்செழுத் தோர்க்காம நாதர் சுடர்க்கிரிமேல்
மெல்லிய மாறும் பொருக்கினை கூடிய விலையுமே. 349

கனத்துடன் வருவோர் புண்பல் தேற்றல்

தனருங் கொடியிடைப் புண்முலை மாறுத் தழைத்தவெழின்
வளரும் புயத்தொரு காணையுங் பாலை வணங்கடந்தே
யுளமுற் றுளவையில யாங்காணச் சென்றன குன்னுமுன்னே
கினரும் புதழ்புனைக் காமேச ராறையைக் கிடழுவே. 350

செவிலி புதல்வியைக் காணுது கவலை கூர்தல்

கருப்புறு கொன்றையர் காமேச ராறைச் சுடர்க்கிரிமேல்
கெருப்புறு கானம் பந்தலக் தேடியும் நீண்மணிப்பூண்
பொருப்புறு கொங்கையென் மங்கையைக் காண்கின்ன
பொற்றுடமுன்சொல்
விருப்புறு மண்ணைக்ரு யானென்சொல் வேலுபிர் மேலிசின்றே351

347 உன்னை மென்முடி கொண்டாளாடிய அன்னுளை அன்புகொண்டு
அருஞ்சுரத்தேகமென்று கருதித்தந்தையின் குரவே! கானைக்
கிளியை கொள்ளோ என்று கூட்டுக் மென்முடி கொள்ளுதல்;
குராமலதைக் குடிக்கொள்ளுதல்.

5. மீட்சி

தலைவி சேணகன்றமை செவிலி தாய்க்குணர்த்தல்

பாடிய மூலர்க் கருங்காம நாதர் பணிவரைமேல்
நீடிய காதல்கொண் டோர்களை பின்சென்ற கேரிழையைக்
கூடிய செத்தழற் பாலைப் பாலும் குறுகிச்சென்று
தேடியல் கண்கிலன் அன்னே! இளியென்ன செய்வதவே. 352

தலைவன் நம்முர் சார்த்தமை சாற்றல்

வானக் கதிரவன் போற்றுந்தென் னுறையில் வாழ்பவர்முத்
தானக் கவிதரித் தார்க்காம நாதர் தடஞ்சிலம்பிற்
கானக் குழவிமுன் னிசின்ற கவிது காத்திருத்த
வேனற் புனமது கூடிய சார லிவையினவையே. 353

தலைவி முன்செய்வோர் தம் மாடு தன்வரல் பாங்கியற் குணர்த்தல்

தாயருள் வேறென்ற தாயத னுல்வருத் தாமல்வனம்
போயிதை யுத்தமி யேனுகன் றாய்வால் போற்றினர்க்கு
கேய்தென் னுறையிற் காமேசர் லெற்றினின் றீங்கிச்செல்வீர்!
தாய வதிவுடைப் பாங்கியர் முன்சென்று சொல்லிடுமே. 354

சேன்றோர் பாங்கியைக் குணர்த்தல்

பொருயின்ற வேலொரு மண்ணிபின் னேறும் புனைபிழையான்
வருகின் றனன்; முந்திக் சொல்லவக் தேரம்; வள ரும்புகழே
பெருருத்தென் னுறையிற் காமேசர் வெற்றிற் பிரசஞ்சுத்தேன்
பருகு மலர்க்குழல் வெண்முத்த வானகைப் பாங்கியே! 355

பாங்கியர் கேட்டு நற்றய்க் குணர்த்தல்

என்போ டெருக்கணி காமேசர் வெற்பி லியலுமின்னே!
“அன்போ டுறைவர்பின் வன்கரம் போனநின் னுயிழையான்
இன்போடு மீண்டன னென்னக்” கண் டோர்வக் கியம்பினசால்
உன்போற் கிடைக்குவகொ லோ! தவஞ் செய்திக் குயர்த்தவவே. 356

353 முத்தானம்; மும்மதம்

354 தாயருள் வேறென்ற தாய்; தாய்மார்கள் கொண்ட கருத்திற்
வெறுபட்டதொரு கருத்தத்தொண்டே

நற்றயத் தலைவ னுளங்கோள் வேணை வினாநல்
பன்னகம் பூண்டகற் காமேச சாறைப் பனிவரைவாழ்
மின்னகு வேலவ வே!வனம் போயிக்கு மீண்டுமரும்
மன்னக நேர்தின் புயத்தண்ணல் யான்பெற்ற மாமகளுக்
கென்னக மோதன் னையக மோகினை யெண்ணியதே. 357

பனிமொழி நற்றய் மணையர் வேட்கையிற் செவிவியை வினாநல்
சையுந்து மாலினர் காமேசர் காட்டெய் கவினமனைக்கே
பையுந் தரவல்கு லான்மணல் கூடும் பரிசிவிதாய்ச்
செய்யுந் கருமங்க ளீதெனற் பாலுரை செய்குலையையா
யெய்யுந் கணைவிழி யாயுற்ற காணையே பின்றவட்கே. 358

செவிவிக் கிருகை வரைந்தமை யுணர்ந்தல்
நாத சீனவர்க்குந் காமேச சாறைந் னுட்டில்வளர்
மாதர் புகழாகும் மாணை யானையும் மன்னவந்தரம்
ஆதர வாக மணஞ்செய் தனசென்ப தன்புடனே
தூத ருரைத்தனர் காணனை யாமினிச் சொல்லதென்னே. 359

வரைந்தமை செவிவி நற்றய்க் குணத்தல்
கணுக்கொண்ட சேனைவர் காமேச சாறைந் கனவரைமே
விணக்குந் தலைவந்தம் மூரிடத்தே கம்மை யெண்ணலராய்
ஆணங்கும் புகழாகும் பூவார் குழலிக் கணியணிந்து
மணங்கொண் டவரென்று சொன்னான் னேயின்று வந்தவரே. 360

உற்றய் கிருவருந் தலைவியில் வந்துறித் தலைவன்
பாங்கிக்கு யான் வரைந்தமை நுமர்க்கியம் பென்றல்
நில்க ளலிமுடிந் காமேச சாறைந் செழுக்கிரிமே
லெக்கன் பதியி லனைவருஞ் சூழ் விருவரைநேர்
செக்கள பற்கொங்கை மல்கையை யான்மணஞ் செய்தசெயல்
உய்கன் லினையவர்க் காரணங் கேசென் னுரைத்தருளே. 361

357 என் அகமோ; என்னுடை வீடோ

360 கணம்; பூதகணம்

பாங்கி தானது முள்ளே சாற்றினே னென்றல்
கருங்கனம் பெற்றவர் காமேச சாறைந் கனிவரைமேல்
ஒருங்கறி வாரனைந் கியானநிக் தோனின் னுண்மைபெற்று
வருங்கினை யோர்களுமுன் துண்ணுரி னன்மணிப் பூணணிக்தே
யருங்கலை யாபெங்கண் மான மணஞ்செய் தருளியதே. 362

7. உடன் போக்கிடை யிடு
நிங்குந் கிழத்தி பாங்கியர் தமக்குந் தன்செயுணர்ந்தி விடுதல்
பார்காணுந் தேசினர் காமேச சாறைப் பனிவரைமேற்
“கார்காணுந் தேசனை மயிப்பொற் களித்தொரு காவல்பின்
சிகாணு மன்புட னேகின் னென்தகை” சென்றிடுவீர்!
கார்காணும் வேற்கணென் பாங்கியர் பத்சென்று கூறுகவே. 363

தலைமகடன் செவ்வீன்குட் குணாத்தி விடுத்தல்
வான்றாய் வேணியர் காமேச சாறை வரைவியினியான்
தென்றாழ் மலர்க்கண் ணவியண்ணல் தேர்மிசைச் செல்வதெல்லாம்
கான்று வியவெங்க ணுமட்டும் போய்க்கண் கலங்கிசிற்கும்
என்றாட் குணர்த்திடு விரவனஞ் சாரா மிருத்தவரே. 364

நற்றய்க் கத்தனர் மொழிதல்
கூறடி யார்க்கெளி யார்காம நாதர் குலவரைமேல்
நிறடர் தீயெழும் பாலைச் சுரத்தன்னி னேயமுடன்
பரிமடர் வேற்கை யொருசுங்க வேறென்னப் பண்படுவின்
தீறடி மங்கைசென் னுள்வருந் தாது தெரிவையரே. 365

நற்றயறத்தொடு நிறநிற நயர்வின்சேறிகைத்
தலைவிகண்டு தலைவர்க் குணத்தல்
அற்புண்ட கண்டத்தர் காமேச சாறை யணிவரைமேல்
விற்புண்ட காற்பு திப்பெருந் தேர்குற்றி மேலியபொற்
சொற்புண்ட சிப்பின னுடன்பொற் மேகைத் தூத்துவந்து
யற்புண்ட கானவர் வன்சேனை வந்து வளைத்ததுவே. 366

393 சென்றிடுவீர் ஏனென் னென்தகை பாங்கியர்பாற் சென்று கூறுக என
முடிக்க

தலைவியைத் தலைவன் விடுத்தகறல்
மன்றம் கூத்தினர் காமேசு ராஜை மணிவரைமேல்
வென்றிசைவர் காணவர் என்முன் வரவுள் வெருவுறுவார்
உன்றம் ராதலி னுனுட லாதென துள்ளமுயர்
என்றுனை வஞ்சிய சேயகன் தேருவ னின்றருளே. 367

தமகுடன் செல்பவ வின்புற நோக்கித் தவன்றற்றல்
அன்ன வயல்செறி யாதையில் வாழ்பவ ரண்டர்க்கெல்லாம்
முன்னவர் தூயர்நல் காமேசர் வெற்பின் முனித்தடர்த்த
என்னவர் சூழ்ந்திட வுள்ளஞ்சி யப்புறத் தேகுசின்ற
மன்னவர் தேரின் குரகதம் வாழ்வன வாகவின்றே. 368

8. வரைதல்

அய்வாறு வரைத்து கோண்டு கண்டார் மறித்தல்
திருமண வாளன் புகழ்காம நாதர் சிலம்பிற்கற்ப
தருமணஞ் சேருல கதறிதை யோனுஞ் சரியுமென்ன
திருமணம் கொண்ட குழலாளு மன்னனு மின்புடனே
வருமணக் கொலத்தைக் காணாத கண்கள் மரக்கண்களே. 369

3. கற்பியல்

1. இல்வாழ்க்கை

தலைவன் தலைவியின் பாங்கியைப் புர்த்தல்

கொல்வா ரணவுரிக் காமேசு ராஜைக் குவட்டிலுயர்
வல்லார் முலையணக் கேயம்பி னோடென் மணமுடித்துள்
வில்வா னுதலையும் யானுமென் னுளும் விருப்பமுடன்
இல்வாழ வைத்த வுகயிக்கு யானினி என்செய்வனே. 370

தலைவனைப் பாங்கி வாழ்த்தல்

கண்மர வன்றொழுகுக் காமேசர் வெற்பிற் கருத்துவகை
கொண்மர வெண்மதி ரோவினி போலக் குலவுசெல்வ
முண்மர் மலைமுலை மாதாட வீயு முயரினறவா!
எண்மரெக் காலமும் வாழ்ந்திருப் பிரீகல் லியல்புபெற்றே. 371

371 கண்மரவன்;

வரையுநா ளளவுர் வருந்தி திருத்தமை பாங்கி தலைவியை வினாது

செய்வகிக் குலத்தர் காமேசு ராஜைக் செழுஞ்சிலம்பிற்
ஸகவளர் வேலரை தீங்காது கூடிக் களித்திருக்கும்
மைவளர் வான்கிழி யாய்மணம் கூடி வருமளவும
எவ்வகை கீயிந்த மொகம் பொறுத்தன் திருத்தலையோ. 372

தலைவி வருந்தா திருத்த காரணங் கூறல்

பிட்டுக்கு மண்கொட்டுக் காமேசர் வெற்பிற் பிடியத்தன்னுள்
எட்டுணைப் போது முனைப்பிரி யேனென் திணிதுசொன்ன
சுட்டுரை யென்னு மருமருத் துட்கொண்டு காதன்மெய்கோழ
விட்டினக் தேறி யிருத்தென் மதிமுக மெல்லியலே. 373

பாங்கி தலைவனை வரையு நாளளவு நிலைபெற வாற்றிய

நிலைமை வினாது

திருநாவ லூரன் புகழ்காம நாதர் செழுஞ்சிலம்பில்
ஓருகா ழிகைபிரி யுத்தரி யாயின் னுயர்மன்னனே!
இருகாக மன்ன முலையாளை யன்புட னேவசைய
வருகா ளளவு மனநிலை கொண்டதெய் வானுரையே. 374

தலைவ வினைபெற வாற்றியிருத்த நிலைமை கூறல்

பதமுய சாடல் புரிகாம நாதர் பணிவரைமான்
மதமணி பூண்முலை யாயின்று காவில் வளருமுங்கன்
சதவிதழ் போன்முகத் தான் தெவிட் டாச்சுவை தாருக்கொங்கை
யிதழ்மது வுண்டத னுல்லருத் தாம விருத்தனனே. 375

பாங்கி, மணமனை வந்த செவிலிக் கிருவரன்பு குறர்த்தல்

பலகிழி யான்றொழுகுக் காமேசர் வெற்புரை பார்த்திபர்செவ்
வில்லிதழ்ப் பூங்குழ லாளுட லாவி யிதையமொன்றுய்
கலவித மான மதனகன் னூல்லழி கண்டிற்செய்த
கலவியி னுலின்ப வாசமு துண்டு களித்தனனே. 376

374 இருகாகம்; இருமலை

375 சதவிதழ்; தாழ்ந்தழ்ந்தாமரை

பாங்கி, இவ்வாழ்க்கை நன்றென்று செவ்விக் குணர்த்தல்

ஆற்று முடியினர் காமேசர் வெற்றி விரியினீர்
மாற்றும் ஹவ சித்தியர் தெய்வ மகிழ்ச்சின்பக்
தோற்றும் படியறஞ் சேருமில் வாழ்க்கையிற் றெல்லுலகோர்
போற்றும் பெருமைபெற் றுசென்னை பூண்முடிப் பொற்கொடியே. 377

மனமனை சென்று வந்த செவிலி தலைமகன் கற்பு

நற்றய்க் குணர்த்தல்

மனையார் கொழுத்தர்கென் னுறைகன் னுடர் வளம்புனைமு
வினையார்கெஞ் குணத்தர் காமேசர் வெற்புல செங்குஞ்சுற்றி
நினைபாத கற்பிய டன்னிடத் தேநிலை பெற்றதென்னை
உலையா தறஞ்செய் னுயர்த்தனை காணனை யுன்மகனே. 378

செவிலி நற்றய்க்குத் தலைமகன் மனையாழ்க்கைத்

தன்மை யுரைத்தல்

குளவிதை கண்ணினர் வாயிய "மாண்காங் கொண்டவர்க்கு
வினமீனி வேலியர் காமேசர் கண்பர் விரும்பிலவர்
வளநக மாணப் புவிமேற் பெருந்திரு வாழ்க்கைபெற்ற
இளகை முத்தனி யாம்பனின் யாதுறை விவ்விடமே. 379

செவிலி நற்றய்க் கிருவர் காதலு மறிவித்தல்

தெளக் கொன்முடிச் காமேச சாதைச் செழுஞ்சிலப்பில்
கோதகல் பாணை கம்போனம் மங்கையுக் கொற்றவனும்
ஆதா முள்ள மொருமித் திருகவளி லானவிற்பல்
காத விருவர் கருத்தொன்று மென்பது கண்டனமே. 380

379 கிள்மாதுறை இவ்விடம் காமேசர் கண்பர் விரும்பி வளர் வளநகம்
'மாணப் புவிமேற் பெருந்திரு வாழ்க்கை பெற்ற' என்று கூட்டுக

380 பாணைகம்; பாணம் கீரும்

"காத ல்ருவர் கருத்தொருமித்து ஆதரவு பெற்றதே இன்பம்"
என்னும் ஒளவையாட்டை சொற்கு

2. பரத்தைபிற் பிரிவு

காதலன் பிரிவுழிக் கண்டோர் புணரிக் கேறுவிதாமல்
விறைவிக்கென்றல்.

கலைகெடு மாணினர் காமேச சாதைக் கணவரை போற்
பனைமுலை முடி கைமுடங் காட்டும் பரத்தையர்பாற்
றணையகல் விரற் தலைவர்கென் றிரிந்தச் சூழ்ச்சிசெவ்வே
வினைவிழி யானதிந் தாலென்கொ லோவுளத தெண்ணுவதே. 381

நனித்துழி யிறைவி துளிந்தருதிரங்கல்

பரவும் பெருனமயர் காமேசசாதைப் பணிவரைமேல்
இரவும் பகலுமென் கண்ணக லாமது மென்னதிலும்
விரவுத் தாயினு மெனினிட்டு தீங்கவு மெய்வருத்தம்
வரவும் பிரிந்தன, ரன்பினர் போனின்த வம்பினசே. 382

நங்கிது வென்னெனப் பாங்கி விருதல்

சேம சாதையில் வாழ்சாட காதர் சிவப்பினவ்
ஆரமு துண்டும் பசித்தவர் போலென்று மன்புடனே
கூசமர் வேலண்ண லீங்காத வின்பங் கொடுத்திருக்கும்
வாசடர் கொங்கையின் னெயென்கொ லோவுள் வருந்துவதே. 383

இறைமகன் புறத்தொருக் கிறைமகருரைத்தல்

பின்பிரக் கம்புரி வர்காம காதர் பெருங்கிரிமேல்
அன்பு முயிரு மெனக்கேதக் தாசத்த காளிந்தகான்
துன்பொன் னிடத்திற் புணர்க்கிட வேயத்தத் தோகையருக்
கின்பங் கொடுக்கச்சென் றுரணங் கேகம் மிறையவசே. 384

தலைவியைப் பாங்கி கழறல்

கணங்கொண்ட கூந்தற் செழுந்தா ருசுவனக் கன்னியர்பா
லனங்கொண்ட ஆறையிற் காமேசர் மோகித்த தம்பிகைதான்
மனங்கொண் டிருத்தது கேட்டிலை யோவனபர் வஞ்சகரென்
றினங்கொண்டு கூதன்மின் னே!கற்பு னோர்க ளியல்பல்லவே385

384 பொன்னிடத்திற் புணர்க்கிட எய் அந்தத்தோகையர்; பரத்தையர்

புணர்ச்சியின் மகிழ்தல்

செய்வன ராறையில் வாழ்காம காநர் சிலப்பவையார்
கைவனை தொங்கை றுதல்வெயர் வாடக் கலைவிரவிப்
பைவன ரல்கு லமுதூற வாயிதழ் பற்றிபுண்ட
மெய்வளர் போகத்தி னுலமதன் போலின்ப மேனினமே. 391

வெள்ளணி யணித்துவிடுந்நுழிப் புள்ளணி தலைவன்
வாயில் வேண்டல்

முன்ன யரும்பொருள் காமேச ராறை முதிர்வரைக்கார்
மின்ன யலைத்து மிடையன்ன மென்னடை மெல்லியலாள்
என்ன வெறுக்கும் புலவியைத் தீர்த்தன் பியற்றுவதற்
குன்ன யலாற்பெண்ண புண்டோமின் னே!யெனக் குற்றவசே. 392

தலைவி நெய்யாடிய திருநீ சாற்றல்

கையார் கணிச்சியர் காமேச ராறைக் கனவரைமேல்
மையார் குழற்பொது மாதரை வேண்டி வருத்திறைவா
மெய்யார்வ முட்கொண்டு மைத்தனை யின்று விரும்புகறு
நெய்யா டினனெங்கள் மாதரை யாயுன் னினைவியே. 393

தலைவன் நன்மனத்துவகைகூறல்

பாணற் கருள்புரி காமேசர் வெற்றிலைப் பைந்தொடியாள்
கோணற் பிறைதுதற் பொருட்டுஞ் செய்வாயுள் குல்லுமணிப்
பூணுற்ற மெய்யணி நெய்யுமின் பாலைப் பொழிமுலைபுள்
காணத் தவஞ்செய்த வெங்கண் ளேகண்கள் காரிகையே. 394

தலைவிக்கவன் வரல் பாங்கி யுணர்த்தல்

பரத்தையர் வாசற் குழிய கடத்தகம் பண்பரின்று
வரத்தனை யன்பிறக் தானெனக் கேட்டுப்பொன் வஞ்சியுன்றன்
காத்தமர் பாலன் முகம்பார்த்து நெஞ்சல் கனிக்கவந்தார்
சிரத்தமர் கங்கையர் காமேச ராறைச் சிலம்பினிலே. 395

385 வரத்தனையன், சிறத்த புலவன்

தலைவி செய்வனியணிந்து சேடியை விடுத்துறி அவ்வணியுறையர்
கண்டருங்கிக் கூறல்

வைரகம் போற்றுகல் காமேசாராறை மணிவரைமேல்
ஐய விடைப்பொற் றொடியாடன் பொல லறிவறனை
செய்ய வணியணிந் தன்பால் விடுத்தவிச் சேயிழையப்
பொய்பைமெய் வாக்கும் பொதுமாதர் காணிற் பொறுக்கிறே. 386

பரத்தையர் கண்டு பறித்தல்

அற்பக லன்பர் தொழங்காம காந் ரணிவரைமேற்
பொற்பக மலைப் புயத்தவ னேயென் புதுமை சொல்லாய்
கிற்பகர் வானுத லுன்காதன் மாத விரும்பினார்
கற்பக மாப்பொற் கொடியெங்கள் சேறியிற் கண்ணுற்றதே. 387

பரத்தையர் புலகிய னேக்கி விடுத்தவிற் தலைவன் வரவு கண்டு
வந்து வாயில் மொழிதல்

புயதுருஞ் சோலைந்தென் னுறையில் வாழ்பவர் பொற்றலச்சேர்
மயலு னெரித்தவர் காமேசர் காட்டினில் வாலிபெழுந்
கயதுருந் கண்ணியுன் னாற்சென்ற பூக்கொடி கண்டுகன்னல்
வயதுசா னிங்குவல் தான்புரி நீதி வழக்கெண்ணியே. 388

தலைவன் வரவு பாங்கியறிவைக் குணர்த்தல்

பம்பும் புலியகட் காமேசர் வெற்றிலைப் பதறிச்சென்ற
கம்புந் தலைவர் வலியவந்தாற் குற்றம் காடியுள்ளம்
வெம்பு முனிவும் புரியத் தகாவன்பும் மேவுகல்லாய்!
அம்பும் பொறுக்குமன் னொழிநை முன்று மவனிவிலே. 389

தலைவனைத் தலைவி யெதிர் கொண்டு பறித்தல்

செத்தத்துந் தந்தையர் காமேசர் வெற்றிலைச் செய்வார் செய்த
வித்தப பிறைபொறுக்கத் தக்க தாமென்று நீங்கிலுய
தத்தக் கரண விலையாது காந்தகண் டாலயந்தான்
முத்தப் பிரியப் படுமோ மருவல் மொய்குழலே! 390

387 உன் காதல் மாதா; என்றது தலைவியை

பொற்கொடி; சேடி

389 அம்பு; தண்ணீர்

390 சேத்தற்கு என்பது சேத்தற்கு என்று விகாரமாயது.

தலைவி புணர்ந்து தலைவனொடு புலம்பல்
விசவுகம் காசார் காமேசு ராறை வியன்சிலம்பில்
காவுந்து சிந்தைப் பொதுமாதர் விட்டிதல் காணுஞ்சென்றல்
கிவரும் பகலு மிருக்கத் துணிந்ததில் கப்பொழுது
வரவும் பொருந்திய தோவிதை வாகின் மலரடியே. 396

பாணன் முதலாய் பாங்குளிருய்ப் பேணிய வாயிற்
பெரியோன் விடுத்தழித் தலைமகன் மறுத்தல்
பொங்குந் கருணையர் காமேசர் காட்டிற் பொதுமடலார்
தங்குந் திருமண வாழும் தலைவர் தமக்கினிய
வங்கம் புளிக்க கல்லிசை கூர்த்தல் கிருப்பதன்றி
யில்கென்ன காரியம் பாணு! அவர்மனைக் கெய்துகவே. 397

மறுக்கப்பட்ட பாணன் கூறல்
எல்லா வுயிர்க்கு மருங்காம காது தொழில்வரைமேல்
மல்லார் புயத்தண்ண லீங்கார் செயல்சொல்ல வந்தவென்பாற்
சொல்லா லெகிர்மொழி சொல்லாதிங் கெண்ணைத் தூர்த்தபெருங்
கல்லா லெகிர்மொழி தந்தவென் னெனமைக் கணக்குமுளே. 398

தலைமகன் மறுத்தல்
காந்தை யணிபவர் காமேசு ராறைக் கணிகையா
னிசத்தா மேவு மினைவற்றான் தேகண்ட நீதிசொல்வார்
பாத்தவென் மேக மறியா தினைத்தனைப் பாரிலெங்கு
மிசந்து திரிந்துண்ணும் பாணு! வன்போல்பவ ரின்னமுமே. 399

விருத்தொடு வந்துழித் தலைமகன் பொறுத்தல் கண்டு
தலைமகன் புகழ்தல்
அருக்தேவ தேவர்கல் காமேசர் வெற்றிலில் வாயிழையார்
கருத்தே விரிணக்கண் சிலப்பேற வந்த கடுஞ்சினந்தான்
பிரித்தேக விற்பமென் பாணுற வேசெய்த பெற்றியினால்
கிருத்தே வரத்தரு கற்றெய்வ மாய்வந்து மேவியதே. 400

தலைமகன் விருத்தைக் கண்டு ஒளித்த லுடல் பள்ளியிடத்து
வெளிப் படத்தலைவன் சேறெ னென்றவன் சிறி தீண்டல்
அல்லோர் பிழைபையால் லோர்பொறுப் பாசென வம்புளியோர்
சொல்லோர்த்து சின்பொன் னடிமேல் வணங்கினன் சூழமார்
பல்லோரும் போற்றுகல் காமேசு ராறைப் பணிவரைமேல்
கில்லோ டுகனாத லாய்பொறுப் பாய்கொண்ட வெஞ்சினமே. 401

இஃதன் தங்கையர் காவி னன்றன் நென்றல்
பங்கு வாயிப் புடைசூழ்தென் னுறைப் பமாமுடித்
கங்கையர் சங்கார் காமேசர் வெற்றிற் கருத்திதர்துறும்
சங்கையர் லாதியல் குற்றங்க மாவென் னுன்வணக்கல்
எங்கையர் காணிலிங் கென்னுரு கேய விதையவரே! 402

நின்னல் தியாறையு மறியே னென்றல்
தாலை புரைத்தருள் காமேசு ராறை நுவல்வரைமேற்
காலைபு மாலையு பம்போது கிண்ணக் கருகினிற்பேன்
வேலைபுஞ் சேலைபும் போல்கிழி யாய்பிறர் வேண்டித்தந்த
மாலையு மேந்தினன் கோதையென் னுமம் மருவுமென்றே. 403

தலைவி காமக் கிழத்தியைக் கண்டமை பக்தல்
தெருவினின் ருடல்கொ ணுப்பா லணையன்சிற சென்றெறித்தே
கிருமுலை மீதி லணைத்துமுத் தாடின னிள்கொல்புனைக்
தரிமை யொருத்தி யவளுட் ளீயுளின் னுர்வமுற்றாய்
மருகிரி கொணறையர் காமேசு ராறை வரைகண்பனே. 404

தலைமகனைப் பாங்கி புலவி தணித்தல்
திராத கோபம்பின் போராகு மென்பது சேவிதழீ
யோரா பிழையையும் பாசாய் தொழவு மொளிரிசவி
யாசாத னம்புரி காமேசர் வெற்றி லடைத்தவாற்
தாரா மனவன்பு பாசாட்டல் கற்றின் வழக்கல்லவே. 405

402 பமாம்; ஓசை

403 கோதை; மாலு, பெண்,

405 'திராக் கோபம் போராய் முடியும்' என்னும் பழமொழி இக்கே
சூனப்பட்டனென்று
மனவன்பு; மனத்தின் வலிமை

தலைமகள் புஷ்பி தனியாளாகத் தலைவனாடல்

நனைப்புனைக் கொன்றையர் காமேச ராஜைகள் னுட்டிலுன்னாட
டினைப்புனைக் கால லெனவிரூக் தேகம்மைச் சேர்ந்தவின்பக்
தனைப்பிசி வாச நினைந்தத் வருத்தல் தனிகொஞ்சமே!
முனைப்பெரு வேற்க ணவளல்ல காணிக் த மொய்குழலே. 406

பாங்கி யன்பினைக் கொடியை வென்றினர்த்தார் மார்பனை யிகழ்தல்
பொன்குணம் போன்ற சடைக்காம நாதர் பொருப்பில்வெம்மை
வன்குண மேவும் பாதத்தையர் பால்வாடி வந்தமன்னு!
உன்குண ரீயறி யாதொதுத் தாயுயர் சித்தனுக்குத்
தன்குண தானினுஞ் செவியிதன் றோயித்தத் தரணியிலே. 407

மகனும் ஆற்றுவையும் வரவினாகத் தலைமக னெதிர் கோடல்
என்மீது கேயமட் டாபினும் பின்றொட ரிவியமைந்தன்
தன்மீது கேயங்கொண் டிருவந் திர்தன் புன்னுழைத்த
வின்மீது வானி வழியாமன் றோகல்வி மேலுமவர்
சொன்மீது வஞ்சினம் காமேசர் வெற்புறை துயவசே. 408

தலைவனைப் புணர்ந்து நீங்கிய பின்வந்த பாங்கியாடு
தன் மகனைப் புகழ்தல்
பருப்பத வில்லினர் காமேச ராஜைப் பனிவரைமேன்
மருப்புனை தாரன்ப டொன்கொற்கை மீது மருளிபுள்ளம்
விரும்புட னின்புற வேயவர் நெரை விரைந்துசென்று
திருப்பி லுலவ னெனவுயர்க் தானென் டிதழைத்தனே. 409

தலைவி தலைவனைப் புகழ்தல்
கெங்கே ரிஷபியர் காமேச ராஜைத் குவட்டிலன்ப
செங்கேசென் றுது மிறைநமக் கேயவ ரின்பமுநம்
பங்கே யவது சித்தினை யென்பது பண்டை கண்பின்
றங்கே மறந்தில சாலநித் தேனமணி யெந்திழையே. 410

407 'சித்தர்க்குத் தன்குணம் தானினும் செம்மை பெரியம்மையே'
என்னும் பருதி ஒப்பு கோக்கத்தக்கது

பாங்கி தலையியைப் புகழ்தல்

அணிகையின் மான்மழு வார்காம நாதர்வெற் பன்னழின்னே!
தலையிசைப் கேயங்கொ ணைக்கேள்வர் தங்குநத் தின்படியே
துணிகை வளர்ந்த கருமங்க ளேசெய்தின் சொற்புனைந்து
பணிகைர் லுன்றன் கொப்பர் பெருங்கற்பிற் பாரிடத்தே. 411

3. ஓதற் பிரிவு

கல்விக்குப் பிரித்துழி-தலைமகன னுணர்ந்த தோழி

தலைமகட் குணர்த்தல்

கருக்கள மோர்பங்கர் காமேச ராஜைக் கனவனாராழ்
பெருங்கடன் மானைப் புமிமாளைச் சேர்ந்து பிறங்குவிண்மேல்
வருங்கலை வாணுத லாயுன்னைக் கூடி மலிந்த மன்னர்
அருங்கலை மானை வளர்க்கவென் றேயிக் ககன்றனசே. 412

தலைவன் கல்விக்குப் பிரித்துழித் தலைமகள்

கார்ப்பருவம் கண்டு வருத்தியது

கல்லுணர் வேள்தொழும் காமேச ராஜைகள் னுட்டில்வளர்
லுலுங்கல் சிக்குப் பிரிந்தே உறைபவர் கண்டிலசோ
அல்லும் பகலு நிலம்வானு-யாதென் றறிவறிகாய
வில்துட னம்புங்கொண் டேகழற் தார்த்தெழு மேகத்தையே. 413

தலைவ னோதற்குப் பிரித்துழித் கார்ப்பருவம் கண்டு

வருத்திய தலையியைத் தோழி யாற்று வித்தல்

பொருங்க லனைவென்ற காமேச ராஜைப் பொருப்பினினு
வருங்காதல் கொண்டு வருந்துமின் னேகமக் கன்புசெய்வோர்
நெருங்காழி குழும் புலிவாழ் மருத நிலத்திறைவர்
வருங்கா ரணமல்ல வெககுந் கார்முத்தி வந்ததுவே. 414

412 பெருங்கடன் மானுய இலக்குவியையும் புமிமானுய பூதேவியை
யும் சேர்த்த தலையியாயி உன்னையும் கூடி மலிந்த மன்னர்
தலைமகை வளர்க்க அகன்றார் என்க

413 விள்; மின்னலையி ஒளி அன்பு; மறைத்தாரை, கருத்த; கரு
நீரம் பெந்த. விலையும் அம்பையும் கொண்டு சிவந்து தூத்
தெழும் மேகம் என்னும் மந்தொரு பொருள்

4. காவற் பிறிவு

காவற்குப் பிறிவு தலைமகனா னுணர்ந்த தோழி தலைநிக் குணர்ந்தல்

இவங்கா செருக்கணி காமேசர் காட்டி விருக்கும்பொன்போ
லலங்காச, மேனி யணக்கேட்புன் னுர மணிந்தமுலைத்
தலங்காத் திருத்த புனனுரர் நீள்கடற் றுணைகொன்மண்
ணிலங்காத் தருள் கடத்தனர் காணினறு மேயக்கொண்டே. 415

தலைவன் காவற்குப் பிறிதுழித் தலைமகன்

கூதர்ப்பருவங் கண்டு வருத்தியது

வெள்ளை விடைபின் காமேசர் வெற்பினம் வேந்தரின்றென்
உள்ளுயிர் காமக் கனலால் வெறுப்ப வுறம்புனிவர்
அள்ளி பிறைக்குக் குளிர்வடைக் கண்டு லஞ்சவருத்
தள்ள வரியிக் காலத்தி னிவ்வின் தார்குழலே. 416

கூதி கண்டு வருத்திய தலைவியைத் தோழி யற்றுவந்தல்

கறைவாய்ந்த கண்டக் கடவுள் ஆறாத் கனவரைக்கண்
உறைவாய்ந்த வாடை உறுவளி தூதல் உறுவர்கண்டாய்
நிறைவாய்ந்த கற்புக் கணியா விளங்கு கெடுக்கோதைநீ
பொறை வாய்ந்து தீர்க்ப் புவிமேல் விளங்கப் பொலிவைகண்டே 417

காமநாதர் கோவைப்பாட்டுகள் வெள்ளை விடைபின்
என்று தொடங்கும் 416-ஆம் பாட்டுகள் வரையே
விடைத்துள்ளன; அவற்றின் பின் 417ஆம் பாட்டு
ஒன்றும் மங்கலமாகத் திரு. அடிகளாசிரியனுல் பாடிச்
சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

காமநாதர்க்கோவைப் பாட்டுகள் முற்றும்.

415 இவங்கு ஆர்; விளங்கும் ஆத்தி

காமநாதர் கோவைப் பாட்டின்

முதற்குறிப்பு அட்டவணை.

அக்கண	20	உண்ணின்ற	2	கருங்கனம்	51
அண்டமெல்	46	உணர்ந்தாதவன்	35	கருதார்	4
அடியார்க்	4	உணமக்கொரு	31	கருக்கு	26
அணிகை	61	எ		கருக்கள	61
அரவயர்	30	எட்டார்	35	கல்லாணவில்	10
அரவயர்...விசயி	20	எட்டுத்த	46	கல்லா	41
அரவற்ற	12	என்னுன்	30	கல்லரை	27
அரும்பணி	23	எல்லாவயிர்	58	கலைக்கறி	3
அரும்பினை	21	என்றிது	60	கலைமா	46
அருத்தேவ	58	என்போடுருக்	44	கலையாகு	6
அஸ்ஸோர்	59	ஐ		கள்ளால்	3
அலர்கொன்றை	47	ஐமலரோன்	36	கள்ளகணி	19
அளியேய்	2	ஐயானன்	22	கற்பகத்	7
அழிக்கும்	22	ஒ		கற்படர்	13
அன்னன்	18	ஒருதளப்	31	கருதலீங்கு	5
அன்மேலிடு	30	ஒன்பான்	6	கடைவாய்த்த	62
அன்னவயல்	52			கனக்கொண்ட	55
அன்னுள்	8			கா	
அனககாவ	11			காமன்பரவிக்	1
அணிச்சுழம்	40	ஒசைப்பெருக்	22	காமனன்பாய்த்	11
அற்பக	56	ஒராளி	10	கார்மைக்	27
அர்ப்புண்ட	51			காலும்	4
அக்காவ	16			காவிற்பெரி	32
		கருவனத்	36	காவியின்	14
ஆகாசகேசத்	9	கங்காள	26	காலேபுண்	19
ஆதாச	24	கருத்தாவு	39	கானிக்கெறி	20
ஆர்பாவு	5	கண்ணரவன்	52	காழ்முலையுத்	25
ஆமைமுத்திய	33	கண்ணவிரிக்	19	காழிக்கினை	40
ஆலிலிள்ளன்	19	கண்ணித்	29	காற்பு	2
ஆற்றமுடியினர்	54	கண்பெற்ற	23		
இ		கணங்கொண்ட	50	கிளைக்குஞ்	43
இவங்கா	62	கணெடுநெ	55	கு	
இருவிழி	4	கயிலவேல்	23	குஞ்சரக்	14
இனியாபிறை	41	கரந்தை	58	குமரத்துத்	28
		கடமான்	11	குண்கறை	54